

«Я чую голоси»: кандидатка наук із пістолета розстріляла чоловіка і доньку

Середа 22 лютого 2023 року №8 (16 803) Ціна 9 грн

Газета **ВОЛИНЬ** НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

Завтра зустрінемо разом!

«Прикро, та думок селян, які озвучують депутати фракції Аграрної партії України, нинішня обласна влада не чує».

«Радію, що улюблені іграшки 5-річного внука – це трактори й комбайни»

Щоб порозмовляти з депутатом Волинської обласної ради, від Аграрної партії України ексголовою Горохівської районної ради Тарасом Щерблюком (на фото), телефоную йому пізно ввечері й зовсім не дивуюся, що навіть узимку застаю його ще в полі. «Ріпак підживлюємо, весна іде, а Україна має мати хліб і до хліба. І матиме!» – каже він, як завжди, з упевненістю, що робить те, що йому визначено Богом. Хоча живе цей вроджений аграрій далеко не хлібом єдиним: і люди не дають, бо хочуть бачити його, шляхетного представника істинної хліборобської родини, своїм лідером, і щира вдача пана Тараса, його виховання та духовність не дозволяють йому приймати рішення, не узгоджені розумом і серцем. Тому в Горохівському краї, сусідніх громадах Львівщини знають: якщо за діло береться Тарас Щерблюк, то все вдасться, якщо він скаже своє чоловіче слово, то це так і було, є чи буде!

АНКЕТА ЧИТАЧА ГАЗЕТИ «ВОЛИНЬ»

1. Прізвище, ім'я, по батькові, освіта, професія...
Щерблюк Тарас Васильович, директор з виробництва ПП «Макс Ком». Закінчив Горохівський радгосп-технікум і Львівський національний аграрний університет. Менеджер-економіст.

2. З газетою «Волинь» я ... Змалку. Передплачувати це видання – то вже гарна традиція всієї нашої родини. З нею в руках десятки років поспіль бачу в отчому домі батьків Василя Васильовича і Євгенію Василівну. Й відколи у свій переїхали, не уявляємо світлиці без нашої «Волині».

3. Як вважаєте, чого потрібно навчати дітей і внуків змалку, щоб в аграрній Україні хліборобські сім'ї, як свого часу ваша, ставали династіями? Поваги до того, що робить родина, якими цінностями вона живе. Коли батьки навчають своїй професії дітей, а діти – своїх дітей, то кожне наступне покоління буде старатися довести сімейну справу до вірності, цінуватиме її, гордитиметься нею. Якщо вдосконалюватися так 100–200 років, то неважко уявити, наскільки потрібним і міцним фундаментом кожної самодостатньої країни стають такі династії.

Продовження анкети – на с. 6

Знай наших!

«У квітні мене 46 років з того дня, як я вперше сіла за кермо тролейбуса»

За словами Галини Новак (на фото), у неї завжди були ранні виїзди – вона їх любить, бо ж то сонце сходить, Луцьк ще тільки прокидається, пасажирів, серед яких є вже й добре знайомі, поспішають у своїй справі, і на їхнє: «Доброго дня!» і їм бажаєш, аби день був удалим. Галина Вікторівна, яка давно могла піти на заслужений відпочинок, тому-то й досі працює, що, як каже, «душею приросла до машини, до людей, яких вожу стільки літ»

Галина Вікторівна любить ранкові виїзди на маршрут, коли сонце тільки-но піднімається над містом.

Катерина ЗУБЧУК

«СПОЧАТКУ Я БУЛА МАЛЯРЕМ, ХОЧ З ЮНОСТІ МЕНІ ДУЖЕ ХОТИЛОСЯ ІЗДИТИ»

Родом Галина Новак із Лаврова Луцького району. У 1973 році дівчина закінчила десять класів і пішла вчитися на маляра в Луцьке профтехучилище №2. Ця спеціальність тоді була дуже затребувана, бо ж обласний центр розбудовувався – виростили нові мікрорайони. Ї зараз, ідучи, наприклад, проспектом Відродження, жінка може розповісти, що майже на всіх будинках від початку до кінця магістральної вулиці її бригада малярів «Житлобуду-3» працювала.

«Й зараз, ідучи, наприклад, проспектом Відродження, жінка може розповісти, що майже на всіх будинках від початку до кінця магістральної вулиці їхня бригада малярів «Житлобуду-3» працювала.»

лиці їхня бригада малярів «Житлобуду-3» працювала. А ще ж у цьому числі пологовий будинок, школа на вулиці Наливайка. Як же сталося, що з маляра перекваліфікувалася на водія тролейбуса?

Закінчення – на с. 7

РЕКЛАМА

Унікальний бальзам БОЛОТОВА!

«Доброго дня! Мене звали Світлана, мені 63 роки. Я не можу мовчати! Справа в тому, що мені дуже пощастило і я поспішаю поділитися з усіма, з ким можу, бо це справді якість диво. Але про все по порядку. За роки життя у мене, як то кажуть, виник цілий букет хвороб. Боліли ноги, задішка, паморочилося в голові. Головні болі навідували щонайменше раз на тиждень, уночі я постійно крутилася і прокидалася, зранку почувалася жахливо, можна сказати, жити не хотілося. Ще й поруч чоловік після інсульту. Здавалося, життя закінчилося. І ось воно – світло в кінці тунелю: на очі потрапила стаття про академіка Бориса Болотова та його бальзам. Вищила спробувати. Замовила. Скажу вам, це просто диво! Я так рада. У мене вже нічого не болить, і кожен день зустрічаю з радістю. Чоловіка на ноги поставила теж із допомогою бальзаму Болотова. Раджу цей диво-бальзам усім-усім. Щодня мені телефонують знайомі, друзі й розповідають, як він їм допоміг. Загалом не сумнівайтесь. Цей засіб зовсім недорогий, зате скільки щастя приносить!»

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ:

- ✓ Для нормалізації роботи всього шлунково-кишкового тракту; ліквідує закрепи.
- ✓ Для нейтралізації підвищеного вмісту цукру в крові й очищення судин від солей жирних кислот.
- ✓ Для запобігання інсульту, інфаркту, аритмії, при атеросклерозі кровеносних судин, для розщеплення бляшок у судинах.
- ✓ Для підвищення імунітету організму.
- ✓ Для розщеплення старих і хворих клітин, а також клітин хвороботворних організмів.
- ✓ Для позбавлення від печії, гастриту, виразки шлунка, геморою, герпесу та іншого.

УВАГА! Кожному замовнику – брошура Б. Болотова **У ПОДАРУНОК.**

ПОВІСНИКІ ВИТРАТИ СПЛАЧУЄ ОТРИМУВАЧ

250 ml 360 грн.
500 ml 540 грн.

замовляйте телефонами: (050) 271-28-88 або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! (067) 794-25-27

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ. ПЕРЕД ВЖИВАННЯМ ПРОКОНСУЛЬТУЙТЕСЯ З ЛІКАРЕМ.

Нескорені

Льотчик-Герой, який служив у Луцьку: «Шолом від крові не відмиватиму – збережу для історії»

Указом Президента України № 829/2022 від 5 грудня майору Вадиму Ворошилову присвоїли звання Героя України. Новину більшість співвітчизників не помітили, адже Вадима мало хто знає за прізвищем. А от позивний KARAYA вже кілька місяців не зникає зі ЗМІ та соціальних мереж. Льотчик-винищувач 12 жовтня знищив 5 іранських дронів та через пошкодження літака катапультивався на Вінниччині, попередньо відвівши винищувач від населеного пункту

«Після катапультивання одразу в повітрі зробив селфі, аби зрозуміти, яку медичну допомогу треба першочергово надати собі. Тобто телефон використав як дзеркало».

Розповідь про Героя – на с. 3

Пульт тижня**На Камінь-Каширщині викрито ворожого пропагандиста**

Чоловік захоплювався Сталінім і зневажав усе українське

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Він систематично публічно поширював у соціальних мережах дописи з радянською символікою, возвеличував Сталіна та його тоталітарний комуністичний режим, а також розпалював національну ворожнечу й принижував честь та гідність українців і української мови. Про це повідомляється на фейсбук-сторінці управління СБУ у Волинській області.

Пропагандисту повідомлено про підозру у вчиненні ним злочинів, передбачених ч. 1, ч. 2 ст. 436-1 та ч. 1 ст. 161 Кримінального кодексу України. Заходи з викриття проведені співробітниками управління Служби безпеки України спільно зі слідчими ГУ Національної поліції у Волинській області за процесуального керівництва обласної прокуратури.

Цікаво, що в коментарях до цієї новини багато хто пише: «Чому не вказуєте ПІБ і де мешкає цей «герой»?», «Люди гинуть, а він захищений законом?».

На жаль, закони і в час війни у нас гуманні. ■

За державну зраду – 14 років в'язниці

Військовий ЗСУ із березня 2019-го по березень 2020-го збирав та передавав представнику головного управління генерального штабу збройних сил РФ відомості про військові об'єкти на Волині

Ірусина ПРИХОДЬКО

Ворог особливо цікавився військовим аеродромом у Луцьку, місцями розміщення споруд, техніки та озброєння, навігаційними засобами, відомостями про військовослужбовців, пропускним режимом, недоліками у системі охорони та оборони.

Ще одним завданням зрадника було створення агентурної мережі із проросійськи налаштованих громадян.

Затримали зловмисника 4 березня 2020 року під час спроби перетину державного кордону для зустрічі з «куратором». Нещодавно йому винесли вирок – 14 років позбавлення волі із конфіскацією майна. ■

Волонтера із США двічі спіймали п'яним за кермом

Порушника зупинили луцькі правоохоронці

Антон КАРАСЬ

Громадянина США пана Миколу, який керував «нісаном», зупинили на проспекті Василя Мойсея 21 листопада. У нього були явні ознаки алкогольного сп'яніння, однак проходити огляд він відмовився. А вже вночі близько 1:00 водія зупинили на проспекті Соборності. Цього разу він пройшов огляд – результат драгера становив 2,60 проміле, що в 13 разів перевищує допустиму дозу алкоголю в крові. Про це стало відомо з постанови Луцького міськрайонного суду. На території України порушник волонтерить. Він визнав свою провину і просив не забирати у нього водійське посвідчення. Суд все ж позбавив його права керування транспортними засобами на рік і оштрафував на 17 тисяч гривень. ■

Серед ночі згоріли «тойота» та «мерседес»

Пожежа сталася на вулиці Арцеулова в обласному центрі

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

16 лютого близько 20.00 біля будинку №6 загорівся автомобіль Toyota Corolla. Пожежу ліквідували рятувальники 25-ї ДПРЧ. Вогонь знищив моторний відсік автівки, салон, передні колеса й пошкодив задні. Полум'я перекинулося на Mercedes-Benz Vito, який стояв поруч, і пошкодило лакофарбове покриття, передній бампер, праве переднє колесо, пластикові деталі кузова. Ймовірно причиною лиха вогнеборці вважають несправність електричної системи іномарки. ■

Топ-подія**Джо Байден спеціально вдягнув у Києві синьо-жовту краватку**

Вперше за 15 років до України прибув президент США! Це – дуже сильний хід у річницю повномасштабного вторгнення рашистів в Україну

Василь РОГУЦЬКИЙ

Президент США Джо Байден приїхав до Києва 20 лютого. «Джозефе Байдене, вітаю в Києві! Ваш візит – це надзвичайно важливий прояв підтримки для всіх українців», – заявив український лідер Володимир Зеленський. Про зустріч попередньо не повідомлялося.

«**Байден у Києві – місті, яке мало вже 360 днів перебувати під контролем росії. Який сильний знак для диктатора путіна!**»

Насамперед Джо Байден вшанував загиблих українських воїнів на Михайлівській площі, при цьому він одягнув краватку у синьо-жовтих кольорах. Згодом американський президент, як і можна було передбачити, оголосив новий пакет військової допомоги Україні на суму у пів мільярда доларів. Володимир Зеленський сказав, що завдяки цій підтримці Перемога може бути уже в 2023 році.

«Ну скажіть, пані Олено, що крават у мене – перша кляса!»

Приїзд американського лідера спричинив справжній інформаційний вибух у світових ЗМІ. «Байден у Києві – місті, яке мало вже 360 днів перебувати під контролем росії. Який сильний знак для диктатора путіна!» – заявив журналіст авторитетного німецького видання «Більд» Юліан Репке.

А ось як «смачно» про результати зустрічі повідомив міністр закордон-

них справ України Дмитро Кулеба: «Скажу так: обидва президенти задоволені розмовою. Атмосфера – максимально довірлива і душевна. Цей візит є перемогою українського народу і Президента Зеленського. Він здійснений всупереч усьому заради Перемоги України і всього вільного світу. Чіткий сигнал на болота: вас ніхто не боїться!». ■

Про це говорять

Фотокіраж із сайту 4vlada.com.

«**Бо в селах, де пані Камілу обрали головою, – розбиті дороги, а в країні триває війна.**»

Що гріха таїти, ця машинка гарно пасувала б до жакета посадовиці.

Головиha у час війни купувала собі машину за мільйон

Вербська територіальна громада, що на Дубенщині, опинилася в епіцентрі скандалу

Антон КАРАСЬ

Сільська рада провела тендер на закупівлю легковика за майже мільйон гривень. У громаді, де мешкає менше 5 тисяч жителів, напевно, не лишилось нікого, хто б не чув про покупку. Торги оголосили 6 грудня. Хотіли придбати для голови громади Каміли Котвінської Skody Octavia A8. Ця машина мала бути новою – 2022 року випуску. В тендерній документації детально розписали параметри комплектації. Їх тут більше 50 пунктів, не

враховуючи вимог до салону авто та його зовнішнього вигляду. Лише одна фірма зголосилася доставити легковик і мала це зробити торік «під ялинку», 31 грудня. Та щось не склалося. Коли люди дізналися, куди керівниця громади планує спрямувати кошти платників податків, розгорівся скандал – і жінка стала героїнею випусків новин.

Пані Котвінська пояснює, що її власне авто марки Renault, виходить із ладу через часті волонтерські й робочі поїздки: мовляв, уже особисто приїздила з Польщі 10 автомобілів для ЗСУ. Однак скандал спонукав відмовитися від купівлі службового авто. Гроші за машину ще не були проплачені, тож договір вирішили розірвати.

Болить!**Замість воїнів нагороди отримували їхні рідні...**

Троє військових з Новолинської громади посмертно відзначені орденом «За мужність» III ступеня

Алла ЛІСОВА

Вкінці вересня минулого року газета «Волинь» опублікувала матеріал під заголовком «Герой залишив свої троянди й виноград, щоб Україну не топтав російський гад». У ньому розповідалося про грибовицького садівника Богдана Білоконя, який загинув біля Ізюма, відбиваючи від ворога побратимів.

Днями за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі Президент України Володимир Зеленський посмертно нагородив орденом «За мужність» III ступеня військовослужбовців з Новолинської громади - солдата Білоконя Богдана Сергійовича, солдата Органістого Володимира Євгеновича, старшого солдата Сеня Сергія Васильовича.

Нагороди вручив рідним загиблих військовослужбовців начальник 2-го відділу Володимир-Волинського РТЦК та СП підполковник Олександр Кондисюк. Герої не вмирають – вони вічно живуть у наших серцях! ■

Щотижня три тисячі примірників газети «Волинь» доставляються на передову фронт і в госпіталі завдяки групі компаній ТМ «Вілія».

VOLYN.COM.UA

Тільки факти

Віцепрем'єр-міністр України Ірина Верещук відвідала Волинь та Рівненщину з робочим візитом. Високопосадовка побувала у Луцькому геріатричному пансіонаті, на швейному виробництві переселенки з Маріуполя, ознайомилася з реконструкцією навчального корпусу волинського вишу під житло для внутрішньо переміщених осіб. На Рівненщині вона провела наради з представниками громад та міжнародних організацій, відвідала місця компактного перебування переселенців. У підсумку урядовиця зазначила, що у наших областях забезпечили належні умови для тих, хто втік від війни.

Король Великої Британії Чарльз III відвідав навчальну базу українських бійців на південному заході Англії. І висловив своє захоплення нашими законами.

■ Нескорені

Льотчик-Герой, який служив у Луцьку: «Шолом від крові не відмиватиму – збережу для історії»

Закінчення. Початок на с. 1

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ, ArmiaInform

«УЛАМКАМИ ВІД ВИБУХУ ДРОНА ПОШКОДИЛО ЛІТАК, ПОЧАЛОСЬ ЙОГО РУЙНУВАННЯ...»

Льотчик сотні разів прокрутив у голові той день... Розпочався він для Вадима ще на світанку.

– Сигнал: «Готовність один», що пролунав о четвертій ранку, зруйнував будь-яку надію на сон... Вже о 5-й я був у літаку, – розповідає Вадим Ворошилов. – Працював на південному напрямку. Було ще темно, коли відпрацював по першому «шахеду». Побачив розрив – усе добре! Знищив! Наступний! Літав понад годину, знищив три повітряних цілі. Пішов «додому», як у нас кажуть, із «відром керосину». Стандартний виліт винищувача, аби залишилось достатньо палива на посадку, тримає одну годину. Далі виконував завдання із прикриття штурмової авіації на Херсонському напрямку.

Увечері знову пролунала команда «Повітря!», цього разу помчав на Вінниччину. Там успішно знищив один дрон. Полював за другим, підійшов на максимально допустиме зближення, випустив ракету. Знищений! Але уламками від вибуху дрона пошкодило літак, почалося його руйнування...

– Розгерметизація, руйнується скло, відлітає носова частина... Повітря в обличчя, нічого не видно, перевіряю керування... Попереду бачу ліхтарі – населений пункт. Тими засобами управління, які ще доступні, починаю відводити борт в сторону. Даю лівий крен, бачу попереду поле... Зізнаюсь чесно, в якийсь момент навіть промайнула думка: «Можливо, вдасться дотягнути і посадити літак?» Але почалась пожежа в кабіні, язика полум'я уже почали відставати до мене, а літак стрімко втрачав висоту... Гадати нічого: інших варіантів, окрім як катапультивання, просто не залишалось. Коли розповідаю, здається, що усе відбувалось довго... Насправді від моменту, коли зрозумів, що літак руйнується, до того, як полум'я було в кабіні і я потягнув за ручки катапульти, минуло секунд 40. Кожна секунда у цій ситуації вирішальна.

Льотчик каже, що сам процес катапультивання тривав близько двох хвилин. Та продумати й пригадати за них встиг стільки, ніби мова йде про години... Навіть заселфитися встиг. Щоправда, робив фото закритого обличчя зовсім не для розваги, а з метою оцінити масштаби власного ураження.

– Катапультивання справді відбувалось, немов в уповільненій зйомці. Бачив, як світиться моя GPS-ка й думав: «Чорт! Чому не забрав її?» Дивився, як відходить частина літака, як падає те, що від нього залишилось... Бачив, як машина падає... Встиг оцінити, куди орієнтовно рухатимуться... Підняв голову – купол відкритий... Подумав про родину, побратимів, що усі за мене хвилюватимуться. Бо насправді я не раз був по інший «бік барикад» і знаю, як це –

Фотоколаж із сайту vezha.ua.

«Я просто робив свою роботу...».

не знаходити собі місця, поки не буде звістки від побратима...

Приземлювався в полі із ріпаком... «Ніби руки-ноги цілі... Встати можу, бачити можу...» – видихнув. «Живий, знаходжусь між таким і таким населеними пунктами, координати наступні...» – встиг повідомити командир перед тим, як вимкнувся смартфон. Неймовірно зрадів, коли намацав у розгрозці цигарки... Сів на парашут і запалив...

«Мама ж дізналась лише зранку. «От читаю новини, там літак впав...». Кажу: «Не хвилюйся, але то я...»

«ХТО Ж ІЩЕ ТАКИМ КУМОМ, ЩО УПАВ ІЗ НЕБА, ПОХВАЛИТИСЬ ЗМОЖЕ?»

До найближчих житлових будинків KARAYA йшов із пів години. Тим часом на усіх командних пунктах була «оперативна пауза»... Колеги та знайоми, затамувавши подих, чекали хоч якоїсь звістки від пілота... Льотчик планував знайти відділ поліції чи селищну раду та зустрів Владислава та Тетяну – молоду пару із ліхтариком, які саме вийшли подивитись, чому світло зникло...

– Тепер і в нашого села Луки буде своя невеличка історія війни. А можливо, і вулицю колись назвуть прізвиськом Героя, хто знає, – розповідає Тетяна, яка разом із чоловіком зустріла льотчика того вечора. – Провели його до хати, дали телефон, приготували чай. Та він навіть пригоститись толком не встиг, як вже прибули медики із рятувальниками. Ми ще пів ночі заснути не могли, все обговорювали. А зранку чоловік першим ділом запитав: «Тетяно, нам це часом не наснилось?». Звісно,

кортіло усім розповісти про те, яку мі легенду зустріли посеред ночі, та пообіцяли тримати у таємниці. Лиш взяти обіцянку, аби він став хрещеним батьком дитинки, на яку ми зараз чекаємо... Хто ж ще таким кумом, що упав із неба, похвалитись зможе?

Уже в госпіталі iPhone льотчик «ожив»... Вадим бачив, як постійно вистрибують пропущені дзвінки... Здається дзвонили всі на світі...

– Близько 2-ї години ночі набрав по відеозв'язку дружину. Востаннє ми спілкувалися хвилин за 30 до вильоту. Ще ніби й доба не пройшла, а вже стільки подій... Вигляд у мене був так собі, але дружина усміхнулась: «Живий!» Пізніше зізналась, як її трусило, коли почула, що літак упав, коли ніхто не міг точно сказати, живий я чи ні... Мене часом запитують: «Як вберегти нерви коханої?» Рецепт простий – фільтрувати інформацію. Та цього разу від мене мало що залежало... Я її розумію і дуже ціную те, що вона поважає мою професію. Близько 4-ї скинув колегам своє фото із підписом «Слава Україні!», яке зробив перед катапультиванням... Мама ж дізналась лише зранку. «От читаю новини, там літак впав...». Кажу: «Не хвилюйся, але то я...»

Медики, як завжди, обережні у прогнозах. Та льотчик перекоонує: «Здоровий! Ось-ось знову сяду в кабінку винищувача. Літак у частині вже чекає...»

НАША ДОВІДКА

Вадим Ворошилов з 2016 до 2021 року служив у 204-й Севастопольській бригаді тактичної авіації, яка базувалася на Луцькій авіабазі, льотчиком (2016–2018), старшим льотчиком (2018–2020) авіаційної ланки авіаційної ескадрильї та начальником служби безпеки польотів служб (2020–2021). ■

Погляд

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ,
Президент України

Рабів до раю не пускають

Українці знають, що таке виборювати й захищати власну свободу. На площах. На барикадах. На передовій

Уважні та визначальні моменти історії ми ніколи не здаємось і завжди проявляємо хоробрість і самовідданість. Українці стають за брата, і братом є кожен, хто українець. Це основа нашої єдності. Єдності, яка, попри все, дає майбутнє нашій державі й народу. Єдності, яка дає нам незламність. І це – основа нашого зв'язку зі світом, з усіма, хто цінує свободу і хто готовий захищати її.

Настає час, і голоси мільйонів зливаються в єдиний голос народу, що каже: українці хочуть і будуть жити лише у вільній державі. У своїй Україні. Яка неодмінно збережеться. І яка неодмінно збереже свободу.

Сьогодні ми вшануємо Героїв, які віддали своє життя за Україну й українців у час Революції гідності. Героїв Небесної сотні. Людей різного віку й професій, із різних регіонів, але однакових і справжніх цінностей.

Це повага до кожної людини. Свобода й рівність. Демократія. Відкритість України до світу і поєднаність нашої держави з усією Європою. І, безумовно, це – незалежність України. Те, що мотивувало Майдани збиратись і захищатися. Те, що мотивує тепер боротись і звільняти нашу землю.

Захищаючи Україну зараз, ми пам'ятаємо, що наша міцність і сила духу базуються на міцності й силі багатьох українців, які не здавалися, які мріяли та діяли заради того, щоб Україна жила.

Через дев'ять років після Революції гідності битва за нашу незалежність триває. За самостійну, вільну й сильну Україну, європейську й демократичну, незалежну й цілісну. І жодного сумніву немає, що ми захистимо все це, що ми реалізуємо мрію українських героїв.

Рабів до раю не пускають. Це сенс українського тлумачення волі. Це причина, чому на нашій землі ворога не залишиться.

Слава кожному у кожній, хто зараз у бою за нашу державу!

Світла пам'ять усім, хто віддав своє життя за Україну та українців!

**Вічна шана Героям Небесної сотні!
Слава Україні! ■**

■ Пряма мова

Валерій ЗАЛУЖНИЙ, Головнокомандувач ЗСУ, звернувся до українців у День Героїв Небесної сотні 20 лютого (на Майдані загинуло 107 протестувальників, з них – семеро волинян: Сергій Байдовський, Василь Мойсей, Едуард Гриневич, Іван Тарасюк, Юрій Сидорчук, Олександр Бадера, Віктор Хом'як. – Ред.):

Сьогодні вся країна вшанує пам'ять Героїв Небесної сотні. Це нагадування про високу ціну нашої свободи і про цінності, за які ми воюємо.

Тоді, на зламі 2013–2014-го, українці зробили свій цивілізаційний вибір.

Прямо з Майдану тисячі добровольців одразу пішли на фронт. З 24 лютого 2022-го цей фронт розтягнувся на понад 3000 км. Але нас це не злякало. Ми продовжуємо боротись. І ми переможемо.

■ Тільки факт

Україна не братиме участі в офіційних заходах Парламентської асамблеї ОБСЄ у рамках зимової сесії, що відбудеться 23–24 лютого у Відні, на знак протесту проти допуску до неї представників росії.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олександр ЛАВРЕНЧУК – боєць із села Залісоччє, що на Ківерцівщині;
Святослав ТОКАРЧУК – боєць родом із села Кримне, що на Старовижівщині (проживав із сім'єю на Рівненщині);
Богдан САВЕНКО – боєць із села Білин Ковельського району;
Андрій БОЙЧУК – боєць із міста Рожище;
Віталій БЕРЕСТЮК – боєць із селища Цумань;

Володимир КОРОЛЬЧУК – боєць із селища Цумань;
Віктор СІЖУК – боєць із села Світязь, що на Шаччині;
Олександр СІДОРУК – боєць із міста Ківерці;
Олександр БАНДУРА – боєць із села Кримне Камінь-Каширського району;
Віктор КАКАЛЮК – боєць із села Нуйно Камінь-Каширського району;
Володимир КАКАЛЮК – боєць

із села Красилівка Камінь-Каширського району;
Олександр ПИЛИПЧУК – боєць із міста Ківерці;
Микола ОЛАСЮК – боєць із села Проходи, що на Любешівщині;
Вадим ТРУШИК – боєць із села Покашів, що на Ківерцівщині;
Дмитро САВИЦЬКИЙ – боєць із міста Володимир.

Підписуйтесь
на Telegram-канал
Volyn nova

■ Прямая мова**«Сьогодні мобілізація = виживання»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, публіцист, письменник, вважає, що самопроголошений президент білорусі Лукашенко і його кремлівський спонсор Путін руками своїх спецслужб організують провокацію, яка стане виправданням вступу Мінська у війну з Києвом:

«Просто російських або білоруських військових одягнуть в українську військову форму і скажуть, що українські підрозділи перейшли кордон. Мовляв, Україна загрожує білорусі, а єдиний вихід для Лукашенка – схвалити рішення про участь його військових у війні проти України».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, у відповідь на слова лідера Франції Еммануеля Макрона про необхідність діалогу з Путіним:

«Це буде марний діалог, насправді Макрон даремно витрачає час. Я дійшов висновку, що ми не можемо змінити позицію РФ. Якщо росіяни вирішили ізолюватися, мріючи про відновлення старої радянської імперії, то ми нічого не можемо з цим зробити».

Віктор АНДРУСІВ, політолог, війн ЗСУ, про мобілізацію:

«Якщо ми не наповнимо армію новими силами – ми програємо війну!.. Ще раз: сьогодні мобілізація = виживання. Росіяни можуть піти на мобілізацію мільйонів, і нам не залишиться нічого іншого, як мобілізувати мільйони. Я раджу кожному бути готовим до служби в армії і не думати, що його це оминє. Пам'ятайте, якщо ви не підтримуєте мобілізацію, то тоді ви просто чекаєте на Бучу в своєму населеному пункті. Ми не вибирали цієї війни, і в нас нема вибору не воювати! Тому мобілізацію треба сьогодні підтримувати за будь-яких умов».

Петро ПОРОШЕНКО, про Мюнхенську безпекову конференцію, в якій він узяв участь:

«99% Мюнхенської безпекової конференції були присвячені Україні. Головне питання за підсумками Мюнхена – коли закінчиться війна і що ми з вами можемо зробити для того, щоб Перемога була швидшою. А для швидкої перемоги Україні потрібна зброя. І коли мене запитали сьогодні: а назвіть лише два типи, які для вас є найбільш актуальними, моя відповідь була така: перший тип – це снаряди, гранати, артилерія, танки і броньовані машини. Другий – це літаки-винищувачі, ракети дальнього радіусу дії, HIMARS дальнього радіусу дії, протиповітряна оборона і системи радіоелектронної боротьби. Більше нічого не треба. Ми сьогодні вже маємо можливість зупинити війсьका Путіна. Але нам потрібно більше зброї для того, щоб перемогти його».

Андрій ЦАПЛІЄНКО, військовий журналіст, про те, коли закінчиться війна: «Якщо не станеться подія, яку називають «чорним лебедем» (раптова, вкрай несподівана. – Ред.), то ця війна затягнеться. Поки що я бачу два роки».

Дмитро ЛИХОВІЙ, журналіст, про «День вшанування учасників бойових дій на території інших держав» (запровадження Кучмою 2004 року, відзначається 15 лютого, коли радянські війська були виведені з Афганістану. – Ред.):

«Це ще один радянський рудимент, якого однозначно має позбутися Україна. Участь українців у загарбницькій війні в Афганістані – точно не те, що ми маємо «вшановувати». То була одна з багатьох «спеціальних воєнних операцій» Кремля. Подібна до російського вторгнення в Україну через 43 роки. З такими ж неадекватними геополітичними амбіціями. Росіяни не покаються за Афганістан, але українці мають визнати помилку співучасті принаймні через скасування «червоного дня календаря» 15 лютого. І повсюдні пам'ятники «воїнам-інтернаціоналістам» – різновид маркерів російського колоніального простору в Україні – також мають бути усунені».

Валерій ПЕКАР, підприємець, публіцист, про українські чвари:

«Наше суспільство має усвідомити, що ми на важкому етапі цього марафону (війни. – Ред.), і нам знову, як на початку війни, треба згуртуватися, щоб не впасти. Встановити чіткі пріоритети: Перемога передусім, все решта – протистояння авторитаризму, корупції, олігархам, допишіть що хочете – є наступним пріоритетом після перемоги. Нічого не забувати, нічого не пробачати, але відкладати чвари на потім. Це війна на стійкість – не лише Збройних сил, а й суспільства. Хто перший впаде, той програв. Хто програв, того історія (написана переможцем) назве всіма поганими словами».

Юрій ЛУЦЕНКО, колишній Генпрокурор, боєць ЗСУ, про бої за Бахмут:

«Проміжний результат боїв за Бахмут: терористичне угруповання Вагнер як серйозна військова сила – капут. Із 50-тисячного вагнерівського угруповання в секторі Соледар-Бахмут за січень-лютий знищено 14 тисяч і вибуло з пораненнями 32 тисяч тубубів. Як і годиться справжнім штурмовикам, тепер ПВК займється зачисткою російського населення під стандарти фашизму».

■ Тільки факти

Фінляндія вступить до НАТО без Швеції, якщо Туреччина не дасть згоди на заявку Стокгольма на приєднання до Північноатлантичного альянсу (раніше ці країни планували робити це разом). Міністр оборони Фінляндії Мікко Саваля висловив сподівання, що його країна, яка має 1340-кілометровий кордон із росією, стане членом Альянсу до його саміту в липні 2023 року.

■ Усе для фронту, усе для Перемоги!

Петро Порошенко під час передачі бійцям одного з батальйонів ТрО ЗСУ, який захищає підступи до Києва, двох «антишахедних» зенітних установок ЗУ-23-2 на базі британських вантажівок DAF.

Техніка на 2 мільярди гривень і проєкти, які здивують ворога

Фонд Петра Порошенка та компанія ROSHEN від початку повномасштабного вторгнення станом на 1 лютого спрямували на підтримку Збройних сил України 1 мільярд 790 мільйонів гривень, або 55 мільйонів доларів США (з урахуванням курсу на час платежів)

Ольга СОКОЛОВА

Як відомо, Фонд Порошенка тісно співпрацює з волонтерами ГО «Справа громад», які окремо зібрали на потреби війська 312 098 014 гривень, або 8,67 мільйона доларів США. Загальна сума допомоги ЗСУ, надана спільно з волонтерами ГО «Справа громад», сягнула 2 102 000 000 гривень, або 63,67 мільйона доларів США – йдеться у повідомленні Фонду Порошенка.

За ці кошти на початку агресії було придбано бронезилети, кевларові шоломи, зброю (зокрема кулемети, снайперське обладнання та інше), турнікети, натівські аптечки, пікапи, продукти харчування (в тому числі велика кількість зерна і продуктів набори як для військових, так і для мешканців визволеного міст), пальне, засоби для будівництва фортифікаційних споруд. А пізніше – вантажівки, броне-

машини і тягачі, тепловізори, дрони, прилади нічного бачення, електрогенератори, сотні цифрових радіостанцій, старлінки, понад 50 тисяч комплектів зимового військового одягу, системи очистки води. Великою популярністю у війську також користуються мобільні лазні.

З першого дня широкомасштабного вторгнення росії до України Петро Порошенко разом з командою взяв шефство над створенням батальйонів територіальної оборони Києва та

також 14 бронемашин Spartan, два танкові тягачі Oshkosh. Понад 350 безпілотників Autel передані Збройним силам. А також реалізується великий контракт на постачання понад 20 комплексів БПЛА Poseidon (65 «пташок»). Для потреб парамедиків батальйону «Госпітальєри» куплений безпілотний робот THeMIS для евакуації поранених з поля бою. Військове спорядження та гуманітарна допомога від Фонду Порошенка та волонтерів регуляр-

«**Усього від початку російського нападу на Україну (у 2014 році) Петро Порошенко та його компанії витратили на благодійність близько 4 мільярдів гривень.**»

Київської області. Ці підрозділи одними з перших рятували людей з Ірпеня та Бучі, вивозячи їх під час обстрілів. Усього було евакуйовано близько 20 тисяч людей. Сьогодні ці бойові частини боронять нашу землю на Півдні та Сході України.

На фронт передали більше 100 повноприводних пікапів для ЗСУ. А також 11 італійських бронемашин MLS SHIELD для Десантно-штурмових військ. У Великій Британії для потреб української армії куплені понад 300 вантажівок Leyland DAF, а

но надходять до Краматорська, Слов'янська, Бахмута, Херсона, Николаєва, Вознесенська, Дніпра, Харкова, а раніше – до Чернігова, Ірпеня, Бучі, Андріївки, Бородянки, Чорнобіля.

Усього від початку російського нападу на Україну (у 2014 році) Петро Порошенко та його компанії витратили на благодійність близько 4 мільярдів гривень. У Фонді Порошенка також зазначають, що частина проєктів поки що не підлягає розголошенню і у планах – багато такого, що здивує ворога. ■

РЕКЛАМА

Надаю правову допомогу членам сімей загиблих військовослужбовців щодо отримання ними одноразової грошової допомоги (15 млн грн).

Працюю під результат.
Тел. +38(068) 187 01 10
(Telegram, Whatsapp)

Свідцтво про право на заняття адвокатської діяльністю № 414, видане 19.03.2009 р.
Волинською КДКА.

З 65% до 97% зростає довіра за час війни до Збройних сил України. А до Президента України Володимира Зеленського – із 36% до 90%. Про це свідчать дані комплексного дослідження Соціологічної групи «Рейтинг» на тему, як війна змінила українців та Україну. **54% наших громадян не задоволені роботою Верховної Ради України, задоволені – 37%.**

Станом на 13 лютого 2023 року Управління Верховного комісара ООН з прав людини зафіксувало 18 955 загиблих (з них – 461 дитина) серед цивільного населення України. Причиною такої великої кількості жертв є безрозбірливе використання російською армією артилерії та інших систем вогню.

Сполучені Штати Америки передадуть Україні у новому пакеті військової допомоги особливі бойові машини піхоти Bradley. Це досить рідкісна машина навіть для США – там їх лише 55. І це не просто БМП, а машина наведення високоточного озброєння і розвідки.

Від чого холоне кров

«Я чую голоси»: кандидатка наук розстріляла чоловіка і доньку

Днями її переведуть з палати психіатричної лікарні до звичайної камери. Таке рішення ухвалив Верховний Суд України

Михайло СЕРГУШЕВ, fakty.ua

ЗАЛИШИЛА ЗАКРИВАВЛЕНУ Й НЕПРИТОМНУ ДИТИНУ НА ЗЕМЛІ БІЛЯ ДВЕРЕЙ, НАТИСНУЛА НА ДЗВІНОК І ПОЇХАЛА...

Ця трагедія сталася 5 вересня 2020 року у передмісті Рівного. Близько п'ятої години ранку кандидатка економічних наук Ірина Гнатюк (*прізвище змінено. – Авт.*) взяла свій пістолет «Флобер», зайшла до спальні до чоловіка і зблизька випустила кулю йому у скроню. Чоловік помер майже миттєво. Розправившись із ним, Гнатюк зайшла до кімнати, де мирно спала її 13-річна донька, та випустила кулю дівчинці у груди. Від болю донька перекинулася на живіт, і мати вирішила ще раз вистріляти, але патрон заклинило. Тоді жінка спокійно зайшла до спальні, де лежало тіло вбитого чоловіка, взяла ще один пістолет, який належав йому, після чого вистріляла ще двічі дочці у спину... Дівчинка була ще жива. І тут Ірина наче прокинулася. Вона схопила дитину на руки, поклала на заднє сидіння свого автомобіля, але поїхала не до лікарні, а до батьків чоловіка. Залишивши доньку, закривавлену й непритомну, на землі біля дверей будинку, де жили бабуся та дідусь, жінка натиснула на дзвінок і поїхала.

До приїзду поліції Ірина, перебуваючи вдома, хотіла звести рахунки з життям. Вона випустила собі в голову кулю з травматичного пістолета. Але куля застрягла у черепі. Поліцейські застали кандидатку наук у той момент, коли вона різала собі вени.

«Я ЗНАЮ ЇЇ 15 РОКІВ – ВОНА АБСОЛЮТНО НОРМАЛЬНА»

Зовні здавалося, що Гнатюк насправді не в собі. На судових засіданнях вона не промовила майже жодного слова. Лише одного разу, коли суддя спитав її, чи довіряє вона своєму адвокату, підсудна відповіла трохи невпопад: «Я чую голоси. Тому адвокат сам розбереться, що робити».

Тож автора 45 наукових робіт, яка у вересні 2020 року холоднокрівно з двох пістолетів розстріляла свою сім'ю, через рік після скоєного злочину відправили до психіатричної лікарні у Хмельницькій області, де утримували у спеціальній палаті під суворим наглядом. Але незабаром жінку, яку звинувачували у тяжкому злочині, перевели до звичайної палати...

«Я розмовляла з невісткою напередодні трагедії, – казала в суді свекруха Ірини Леся Павлівна. –

Один із пістолетів, з якого стріляла пані Ірина.

Незадовго до трагедії чоловік добудував дім, який він назвав «будинком мрії».

Ми говорили телефоном о п'ятій вечора. Вона була абсолютно нормальною. Нічого неадекватного я не помітила. Та й загалом, я знаю її 15 років – вона абсолютно нормальна».

Адвокат потерпілої сторони Леонід Волошин неодноразово у ЗМІ заявляв про те, що має сумніви в неосудності Ірини Гнатюк у зв'язку з психічним захворюванням. І ось 2 лютого Верховний Суд скасував рішення суду першої інстанції про примусове лікування Ірини й визнав, що жінка на момент скоєння злочину могла усвідомлювати свої дії. Справу доцента Гнатюк такі передадуть до суду, а поки її переведуть із палати психіатричної лікарні до звичайної камери.

«ЗА ТИЖДЕНЬ ДО ЗАГИБЕЛІ СКАЗАВ ФРАЗУ: «ДІМ ЗБУДУВАВ. ТЕПЕР ЖИТИ ТА ЖИТИ»

Цікаво, що досі нічого не відомо про мотиви цього страшного злочину. У таких випадках зазвичай кажуть: «Ніщо не віщувало біди». 8 вересня, тобто через три доби, Ірина разом із чоловіком та

донькою збиралися летіти до Туреччини, щоб на морі відсвяткувати 45-річчя чоловіка...

Взагалі у цій родині все йшло, здавалося, ідеально. Чоловік працював у будівельній фірмі, а крім того, за твердженням місцевих журналістів, був власником будівельного супермаркету у Рівному. Незадовго до трагедії глава сім'ї добудував дім, який він назвав «будинком мрії». Друзі покійного кажуть, що десь за тиждень до загибелі він сказав фразу: «Дім збудував. Тепер жити та жити».

«Зовні здавалося, що Гнатюк насправді не в собі. На судових засіданнях вона не промовила майже жодного слова.»

Що коїлося в душі у Ірини Гнатюк, поки що зрозуміти складно. Ми знайшли її сторінку у соціальних мережах. У розділі «Альбоми» можна побачити численні фотографії її щасливої родини. Але у стрічці в Ірини лише фотографії квітів. Десь за кілька тижнів до трагедії жінка розмістила знімок дівчинки-гімнастки. На запитання когось із друзів: «Це твоя краса?» – Ірина відповіла: «Ні. Моя танцює».

Донька Ірини, слава Богу, вижила. Нині вона мешкає з батьками своєї мами. У суді була пояснювальна записка від адвокатів Ірини про те, що їхня підзахисна побоюється, що, якщо донька житиме з батьками чоловіка, то вона не зможе спілкуватися з дівчиною. ■

Погляд

Олеся БАНАДА,
літературна редакторка
газети «Волинь»

365-те лютого

Вже післязавтра – перша (дай, Боже, щоб і остання) річниця війни. Я, як і більшість українців, навіть не припускала, що її дочекаюся. Тобто рік тому була впевнена, що за 12 місяців точно вже все закінчиться, що згадуватимемо це як страшний сон і зустрічимо весну-2023 як мінімум без воєнного стану й оповіщень про повітряну тривогу

Та наволоч, що запустила у ранок 24 лютого зловіщі ракети по наших містах, перевернула все з ніг на голову. Відтоді мій дім перестав був моєю фортецею. Уже рік в Україні ніде не можна почуватися в цілковитій безпеці. Страшно згадати, як у перші місяці ми лягали спати, залишаючи біля ліжка одяг (раптом вночі полетять ракети, підуть білоруси, доведеться кудись бігти?). Прокидалися що пів години і не випускали з рук телефон, читаючи новини, від яких волосся ставало дибки.

Зараз ми перестали панікувати. До війни звикнути неможливо, та українці адаптувалися жити і в таких умовах. Ми сприймаємо сирени не з жахом, а з розумінням того, що треба контролювати ситуацію і дбати про свою безпеку. Тримаємо себе в руках під час масованих обстрілів і спокійно (наскільки можемо) пояснюємо дітям, чому так довго нема відбою тривоги (ім же одразу передається наше хвилювання). Перестали панічно скуповувати продукти. Уже не боїмося темряви, маємо свічки, ліхтарі, генератори. Відкинули від розваг і вечірок та додаткових вихідних у великі свята.

Ми навчилися плести маскувальні сітки і робити окопні свічки. Донатити. Ліпити вареники для наших захисників. Бути в курсі всіх новин. Розбиратися в ППО, танках і типах ракет. Знати світових лідерів. Клеїти скотч на вікна. Молитися за мир. Час від часу гуглити, коли закінчиться війна і здохне х*ло.

Найстрашніше те, що багато родин мусять вчитися жити без найрідніших людей. Тих, які віддали свої життя за Україну на фронті... Яких убила ворожа куля... Яких закатували покидьки на окупованих територіях чи в полоні... Кого засипало під завалами зруйнованих рашистськими ракетами будинків... Їм було 52, 34, 19 чи лише кілька днів... І вони побачать Перемогу тільки з небес...

Та попри все, ми ще більше полюбили Україну. Зранену снарядами, замінану, втомлену, засипану протитанковими іжаками, заставлену блокуваннями, засмічену тоннами брухту і десятками тисяч трупів окупантів.

І ми не самі. З нами весь цивілізований світ. Ми мусимо дбати про наше завтра, хоч і не знаємо, чи воно для кожного з нас настане. Усі війни закінчуються. Так гартуються нації. Тепер Україна – сталь. ■

Пульт тижня

Офіс індустріального парку NOVO відкрили у Варшаві

Нововолинський міський голова взяв участь у конференції Rebuild Ukraine, яка відбулася днями у Польщі

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Борис Карпус зустрівся і мав розмову з керівником офісу індустріального парку NOVO шахтарського міста Франческом Корезіо.

Пан Франческо просуває ідею інвестування в новостворену фінансово-економічну структуру Нововолинська серед іноземних партнерів. Зокрема, працюють з Німеччиною, Чехією, Кореєю, Польщею, Францією, Італією та іншими країнами – потенційними інвесторами. Ведуться перемовини щодо відкриття бізнесу в сфері фудкластеру.

Мер Нововолинська впевнений, що, попри війну, економіка міста має розвиватися, тут є хороші умови для створення чи релокації бізнесу. ■

Фотофакт

Упав у шахту ліфта

Сталася це 20 лютого на вулиці Пересопницькій у Рівному

Прибувши до місця виклику, рятувальники встановили, що чоловік полетів з висоти третього поверху у ліфтову шахту глибиною близько 2 метрів та має травми голови. Працівники ДСНС наклали потерпілому бандаж на шию та передали працівникам швидкої медичної допомоги.

Тільки факти

В укріпті підконтрольної росіянам Запорізької АЕС окупанти розмістили понад 600 мобілізованих солдатів. Рашисти також укріплюють територію поблизу атомної станції, будують навколо енергоблоків військові споруди, а на покрівлі одного з них облаштували кулеметну позицію.

У Збройних силах України планують сформувати щонайменше два танкові батальйони (в одному батальйоні – 31 танк. – Ред.), на озброєнні яких будуть німецькі танки Leopard 2, і ще 6-7 батальйонів із танків старшої модифікації Leopard 1. Про це заявив міністр оборони Олексій Резніков. Він сподівається, що танки Leopard 2 Україна отримає до квітня 2023 року, проте додав, що їхнє постачання залежатиме від термінів підготовки екіпажів ЗСУ.

5,5 мільярда доларів допомоги Україні виділить Японія. Про це інформує «Українська правда».

■ **Завтра зустрінемо разом!** **«Радію, що улюблені іграшки 5-річного внука – це трактори й комбайни»**

«Батько для мене – це Людина з великої літери, мама – це святе».

Закінчення. Початок на с. 1

4. Війна неабияк шкодить аграріям, а без хліба Перемоги не здобути, як і без зброї... Важко всім, але ми все робимо, щоб Україна була із зерном, з хлібом, з Перемогою. Найбільше потерпають малі фермерські господарства. Їм навряд чи вдасться виростити продовольчу пшеницю через подорожчання мінеральних добрив, низькі ціни на минулорічний врожай та з багатьох інших причин.

5. Кому сьогодні в обласній раді довіряє фракція аграріїв? Прикро, та думок селян, які озвучують депутати фракції Аграрної партії України, нинішня влада не чує. З початку нашої каденції ми просимо підтримки всьому аграрному сектору Волині, а для його розвитку вділяють мізерні гроші. Тепер ця рада дискредитувала себе, не винісши на обговорення депутатів обласний бюджет. Якщо не довіряють нам, то про довіру від нас наразі не йдеться.

6. 13 лютого ви приймали ідентифікатор всього лиш із 45-річчям, а вже тішитесь п'ятирічним внуком. Як це – бути таким молодим дідусем? Скільки часу проведете з Остапчиком? Це круто! Не знаю як, але часу для Остапа викроюю з робочого дня більше, ніж колись для сина Василя. Мені неймовірно подобається, що внук це цінує настільки, що для нього я «друг Тарас». І бувалоїне бальдію, що його улюблені іграшки – це трактори й комбайни.

7. Ваша дружина Оксана очолює ПП «Макс Ком». Про таких бізнес-леді кажуть: розумна й вродлива. До того ж вона ще й депутатка Горохівської міської ради. Чи не сварились в хаті подружжя депутати через політику? Звісно, ні. Дискутуємо, міркуємо, обговорюємо справи, які потрібно зробити для громад Волині й Горохівщини. Дружина працює своєю першу каденцію, тому вона емоційніша. Часто маємо різні думки, бував у розмовах і гаряче, але знаходимо мудрий компроміс. Коли ми одружувалися, нам було по 18, й протягом 27 років спільного життя я жодного разу не пожалкував, що обрав саме цю жінку.

8. З першого дня війни ви і ваша родина жертвовно працюєте на Перемогу. Купуєте бронжилети, автомобілі, відправляєте на фронт фури гуманітарних вантажів... Допомогти ЗСУ перемогти – це сьогодні обов'язок кожного, хто любить Україну й вірить у свою країну. Працюємо родинно, з друзями, з колегами по аграрному бізнесу. Долучаємося до волонтерських проєктів керівника ГК «Вілія» Євгена Лудки, разом із подружжям Наталії й Олександра Захарчуків із Берестечка на їхньому підприємстві налагодили виробництво фронтонних тушонок. Радую, що нас багато.

9. Ваша родина славна не лише хліборобським талантом, а й добродійністю. А що таке дружба Тараса Щерблюка, який не терпить нещирости, говорить те, що думає, зневажає лукавство й при цьому насамперед намагається розгледіти в людях добро? Кажуть, що друзів багато не буває, але в мене їх багато. Одних перевірили роки, інших – спільні справи, а багатьох нових – війна. Дружба – це слово і діло, надійне плече, міцна рука, добра порада.

10. Чи питаєте поради у свого батька, відомого на Волині аграрія, донедавна керівника ТзОВ «Горохів-агро-продукт» Василя Щерблюка, у мамі, званої на Волині освітянки Євгенії Щерблюк? Батько для мене – це Людина з великої літери, мама – це святе. Відчаний їм обом за науку життя. З татом, із братом Андрієм, який очолює батьківське підприємство, радімося, як рідні люди й досвідчені хлібороби.

11. Усі знають, що ви дуже любите грати на акордеоні, співати. Чи часто тепер береєте в руки улюблений інструмент? Душа проситься до нього щовечора. Прийде час, і я зграю на повний звук. Яку пісню? Ще не знаю! Але на честь Перемоги й України заспіваю так гарно, як ще, мабуть, ніколи не співав!

Записала Леся ВЛАШИНЕЦЬ. ■

■ **Колесо історії**

У Нововолинську рятують образ із іконостаса, який мало не знищив Паша Мерседес

«Тайна вечерея» з Низкиницького іконостаса має орієнтовно понад 200-літню історію. Десять минулих років вона «прожила» на церковній шафі. Тепер за неї взявся реставратор

Олена КАЛЕНЮК

Новітня історія іконостаса Успенського храму села Низкиничі колишнього Іваничівського району почалася 1988 року, коли в церкві з'явився новий настоятель – Петро Лебідь (саме той, що з часом доскочив сану митрополита уцп мп і здобув «славу» як Паша Мерседес). Освоївшись, він узявся мняти іконостас, який є унікальним витвором епохи бароко (XVIII століття). Серед його елементів – «Тайна вечерея». Панотець Лебідь вирішив замінити його на сучасний із позолотою: історична цінність для нього нічого не значила. Заради справедливості слід сказати, зазначає священник і активіст із Нововолинська Віктор Мартиненко, в 1990-х у багатьох церквах незалежно від патріархату бездумно «оновлювали» внутрішнє убранство. Тож через деякий час після демонтажу частину іконостаса (а це й була ікона «Тайна вечерея») піп передав у недавно відкритий храм села Кропивщина.

Протягом років ікона прикрашала невелику затишну кропивщанську церкву, але з часом на ній почали з'являтися тріщини. Тому тодішні настоятелі й парафіяни, усвідомлюючи історичну цінність пам'ятки, зняли її зі стіни, загорнули в рушники й рядна та покляли в горизонтальне положення, запобігаючи подальшій руйнації. Вона лежала на церковній шафі впродовж десяти років, аж поки з'явився майстер.

«З тих пелюшок, – тішаться Віктор Мартиненко, – прийняли її люблячі руки реставратора Артема Погрібного, аби розкрити її зберегти для майбутніх поколінь».

Через війну пан Артем рік тому переїхав із Харкова в Нововолинськ. Саме він розпочав реставрацію і відкрив унікальний живопис царських врат із Низкиницького

Фото з архіву Віктора МАРТИНЕНКА.

Внесок у друге дихання українських духовних цінностей під час цієї війни є неоцінним.

іконостаса, які, на жаль, у набагато гіршому стані, ніж ікона з нього, оскільки пролежали багато часу у вологому підвалі. На цьому фоні церковному старості та релігійній громаді з Кропивщини висловлюють велику подяку за мудрий підхід до збереження пам'ятки.

Отож, Артем Погрібний, дізнавшись, що «Тайна вечерея» є, з радостю взявся й за її реставрацію. Відзначив, що на свій вік вона виглядає справді непогано. Її майбутнє, за згодою із сільською громадою,

– в Нововолинському історичному музеї. «У Бога все буває вчасно», – підсумував гарну подію Віктор Мартиненко, який раніше не раз, але безуспішно намагався зайнятися долею образу «з історією». Він підкреслює, що цінність ікони, як і інших предметів української минувшини, не в вартості (на аукціонах вона навряд чи принесла б великий вигогр), а в тому, що це момент національної історії. Годі й повторювати, що під час визвольної війни ця цінність стала ще важливішою. ■

■ **Знай наших!**

«У квітні мене 46 років з того дня, як я вперше сіла за кермо тролейбуса»

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

З приводу цього Галина Вікторівна розповідає: – Чотири роки я вчилася, практику проходила й уже працювала маляром. Робота ця мені подобалася. Багатьма видами спорту захоплювалася. Один раз навіть у мотогонках брала участь. Мені завжди дуже хотілося їздити. Ця мрія привела мене в ДТСААФ на водійські курси. Але після того, як одержала права, нічого в моєму житті не змінилось. І далі малярувала. Бувало, що на будівельному майданчику щось могла підвезти. До техніки мене тягнуло. І от якось їхала в тролейбусі, стояла неподалік кабінки водія й побачила, що за кермом сидить тендітна дівчинка. Я задивилася на неї з думкою: «А чого я не можу ось так тролейбус водити?».

Після цього дівчина й почала розпитувати, як то можна свою мрію реалізувати. Й тітку-лучанку, в якій жила, попросила, аби допомогла («ви ж більше знаєте людей»). Родичка взялася розізнавати, в депо пішла. А там їй сказали, що вже пізно – групу набрали й вона два тижні вчиться. Тітка не здавалася – підхвалила, що її племінниця тямуща, тож дожене пропущене, й начальник сказав: «Нехай приходить...». Почувши таку новину, Галина відразу ж розраховалася в «Житлобуді-3» і поповнила число майбутніх водіїв електротранспорту.

– А через пів року навчання, – пригадує жінка, – вийшла на нову роботу. Невдовзі, у квітні, минуло 46 років з того дня, як я вперше сіла за кермо тролейбуса.

■ **«ТО ВЖЕ ДОЛЯ: НА НОВІЙ РОБОТІ Я Й ЧОЛОВІКА СВОГО ЗУСТРІЛА»**

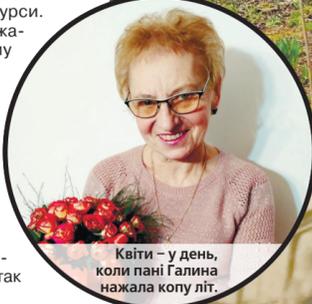
То був 1977-й. Тоді в Луцьку було тільки два маршрути, бо ж минуло лише п'ять літ, як в обласному центрі з'явився електротранспорт. Тривалий час Галина їздила першим маршрутом, потім – другим, на якому й нині працює. Жінка пригадує свій перший тролейбус ківського виробництва: – Він був дуже важкий. Без підсилювача керма. Його просто кидало на дорозі. Перші дні було трудно. Потім з допомогою своїх наставників, які взяли мене до себе на зміну й підказували, що й до чого, помаленьку все наладилося. Через два роки їздила вже на комфортніший та легший в управлінні машині – чеській «Шкоді». А потім одержала «ЗіУ» (їдеться про тролейбуси заводу імені Урицького, що в російському місті Енгельс, які тривалий час купувало управління електротранспорту міста Луцька. – Авт.).

Розповідаючи про таку перекаваліфікацію у своєму житті, жінка сказала: – То вже доля: на новій роботі я й чоловіка свого зустріла – Василя Новака. Він працював у депо слюсарем. Яюсь у мене зламався тролейбус. Василь запропонував: «Давай поремонтую». На той час я мі ще не були з ним знайомі. Тож у відповідь на його слова сказала: «Не треба». Пізніше чоловік

Фото з особистого архіву Галини НОВАК.

Ростимуть у саду рідного Лаврова деревця, які садили разом з онуком.

Квіти – у день, коли пані Галина нажала копу літ.

А ось такою юною прийшла вона на роботу в Луцьке підприємство електротранспорту.

розповість, що декілька разів робив спробу підійти до мене, аби зав'язати розмову. «Але ти така серйозна була, що не підступилася». Все вирішилося, коли в Луцьку, в приміщенні музично-драматичного театру, був міський конкурс колективів художньої

молододі пари, якось зателефонувала й запропонувала свою в'язку, що стояла порожня: мовляв, приходить, дивіться – може, й підійде вам. Звичайно ж, із вдячністю скористалися такою пропозицією й жили в цій в'язці п'ять літ. Тут і найстарший

■ **«Уже давно я могла б піти на заслужений відпочинок, – каже жінка. – А от ніяк не можу попрощатися зі своєю роботою. Душею приросла до машини, до людей, яких вожу стільки літ.»**

самодіяльності. І він, і я були серед аматорів сцени, котрі представляли тролейбусне управління. Виступили успішно – нам присудили друге місце, вручили грошову премію. Відзначали ми цю подію в кафе «Берізка», що було неподалік театру. Там, по суті, й познайомилися з Василем, який, як і я, був приїжджий – він із села Квасів, що на Горохівщині.

Син Роман народився, й двійнята Петро та Павло. – Вже як було в нас троє діток, – каже Галина Вікторівна, – і здавався якраз кооперативний будинок, зведений нашим управлінням для своїх працівників, то ми як сім'я на той час уже багатодітна, одержали трикімнатну квартиру, за котру ще тривалий час розплачувалися. А у 1990 році Бог посилає нам і четвертого синочка Тараса.

Непросто було давати раду такому сімейству, де росло четверо дітей. Коли про це зайшла мова, жінка розповіла: – Ще як ми тільки поженилися, то я казала: «Вась, може, ти захочеш вчитися на водія тролейбуса? Було б добре – тоді б ми разом працювали». Так і сталося. Чоловік закінчив курси, і слюсарів перейшов у водіїв. Коли

...Після почутого в розмові із Галиною Вікторівною можна було б окремо розповісти про те, як сім'я Новаків ще й господарює у її рідному Лаврові – до гектара землі обробляє, вирощуючи не лише картоплю, а й багато сортів помідорів, перцю. Сад гарний посадили. Тракторця невеличкого придбали, «то навесні будемо мати чим орати собі». А в перспективі, може, й переберуться в село, оскільки наймолодший син Тарас, із сім'єю якого вони живуть у своїй луцькій квартирі, має намір побудуватися тут.

Газета «Волинь»: 84-й рік довіри читачів. Наші передплатні індекси: 30 000, 60 306 (Волинська область); 97 847 (Рівненська область); 61 136 (інші області України). Ваша передплата – це інформаційні снаряди по пульту! Газета НОВА

РЕКЛАМА

■ **За численними проханнями! Отримайте брошуру з методикою БЕЗКОШТОВНО! ХОЧУ ПОДІЛИТИСЯ З УСІМА ЧОЛОВІКАМИ! ЯК ПЕРЕМОГТИ ПРОСТАТИТ, АДЕНОМУ І ПОЛІПШИТИ ПОТЕНЦІЮ!**

Савченко Микола Іванович, автор брошури «Як перемогти чоловічі хвороби!»

Я лікар-уролог з 45-річним стажем роботи, зараз на пенсії. За довгі роки моєї професійної діяльності медична наука в області лікування захворювань чоловічої сечостатевої системи дуже сильно просунулася вперед, але не дивлячись на це дуже часто простатит і аденома передміхурової залози стають великою бідою в житті чоловіка, негативно впливають на потенцію, викликають величезні незручності і часто призводять до операції.

Кілька років тому мені пощастило ознайомитися з однією дуже ефективною древньокитайською методикою! Ця методика дозволяє ЛЕГКО ПЕРЕМОГТИ ПРОСТАТИТ, АДЕНОМУ БЕЗ ОПЕРАЦІЇ, НОРМАЛІЗУВАТИ І ЗНАЧНО ПІДВИЩИТИ ПОТЕНЦІЮ! БЕЗ ОСОБЛИВИХ ЗУСИЛЬ І ВЕЛИКИХ ГРОШЕЙ, В КОМФОРТНИХ ДОМАШНІХ УМОВАХ!

Ефективність методики я перевіряв на собі, а потім став рекомендувати її своїм друзям і знайомим. Всі домоглися відмінного результату! Я дуже радий запропонувати всім чоловікам цей чудовий метод! Беріть, користуйтеся і будьте здорові!

Телефонуйте і замовляйте брошуру з методикою безкоштовно!*

Тел.: (044) 334-40-50, (067) 517-04-23, (050) 314-83-47

*УВАГА! Тільки до 20 березня 2023 року! МЕТОДИКА ВИСИЛАЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО! *Брошуру Ви отримаєте звичайним листом абсолютно БЕЗКОШТОВНО!

■ **Ех...**

Цікаво, чи не шкодує зараз Михайло, що залишив «Шахтар»?

Хештег «Мудрик 007» Уболівальники лондонського «Челсі» дедалі більше перестають вірити в те, що новопридбаний клубом за 100 мільйонів євро 22-річний українець Михайло Мудрик (на фото) почне показувати гарний футбол

Петро ПАС

У Twitter з'явився навіть хештег «Мудрик 007», що означає 0 голів, 0 асистів за 7 ігор. Поки що у Михайла 5 ігор за «пенсіонерів», тож фанати просто пророкують йому такий результат. А відомий британський журналіст Пірс Морган, який симпатизує лондонському «Арсеналу», куди «сватали» Мудрика, присвятив короткий твіт Михайлу: «Найдоржкий індик в історії футболу?» ■

■ **Тільки факти**

Кабінет Міністрів України у березні проведе індексацію пенсій на 20%. Про це заявив прем'єр-міністр Денис Шмигаль. Під надбавку підпадатимуть усі категорії, визначені в законі «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Чехія, за підсумками січня, не закупила жодного кубометра газу з росії, повністю замінивши його поставками із Норвегії та скрапленням природним газом із Бельгії і Нідерландів. Про це повідомив міністр промисловості та торгівлі цієї країни Йозеф Сікала.

В одному з регіонів рф сім'ям загиблих окупантів видали по пацці пельменів. Так влада російської Туви оцінила життя загарбників, ліквідованих в Україні.

З 27 лютого по 15 квітня триватиме Великий піст, який закінчується напередодні Великодня, який цьогоріч припадає на 16 квітня. Церква наголошує, що піст – це не лише дотримання обмежень у їжі. Також віряни повинні проводити ці дні в молитвах, роздумувати про своє життя та покаятися в гріхах.

Внаслідок повномасштабної збройної агресії росії 461 дитина загинула та понад 923 отримали поранення різного ступеня важкості. Про це інформує Офіс Генпрокурора.

У номер!**Прийшов на розбірки до сестри – і потрапить за ґрати**

Прокурори Здолбунівської окружної прокуратури довели у суді вину 65-річного чоловіка, якого обвинувачували у невиконанні обмежувального припису (ст. 390-1 КК України)

Оксана СКРИПАЛЬ

Зокрема, у лютому минулого року за вчинення домашнього насильства над сестрою суд своїм рішенням видав жителю Рівненщини обмежувальний припис, згідно з яким чоловікові заборонено наблизитися до місця проживання, роботи потерпілої та спілкуватися з нею.

Проте він, ігноруючи цю заборону, прийшов до однієї зі шкіл Здолбунівщини, де працює сестра, для чергового з'ясування стосунків.

Суд пристав на доводи прокурора, визнав чоловіка винним та призначив йому покарання у вигляді арешту строком на 1 місяць.

Наразі вирок ще не набрав законної сили, і сторони можуть оскаржити його в апеляційному порядку. ■

Фотофакт**Читати газети модно: у Луцьку з'явився новий мурал**

Робота місцевого художника Юрія Чайки (на фото) називається «Головні новини»

Митець зобразив на стіні будинку на вулиці Винниченка людину, яка читає газету.

«Цей сюжет – про щоденний, щогодинний пошук хороших новин, вісточок, натяків на Перемогу в цій божевільній війні. Думки людей, як рядки з преси, як афірмації, заряджають весь цивілізований світ бажаними новинами про Перемогу України», – написав у фейсбучі митець. ■

Фото із сайту konkurent.ua.

Автор не уточнив, але видається, що чоловік читає «Волинь».

Пряма мова

Марина ДАНИЛЮК-ЯРМОЛАЄВА, журналіст, блогер, телеведуча, політичний оглядач, реагуючи на заяву колишнього позаштатного радника голови Офісу Президента Олексія Арестовича, який узявся порівнювати українську мову та гвалтування, намагаючись показати, що російську мову не можна визнавати «мовою агресора»:

Арестович – це те, що було б, якби наука схрестила Шарія і Мураєва. Ікс, ігрек і зигота.

Не секрет, що у проросійських сил людська криза – не вставляють уже виборця Бойко, Королевська і оце все. Тому Льюшенька – ідеальний варіант для тих, хто зараз волає: «Я русскоязычний патриот из Сум, и меня насилуют эти агрессивные украинцы»...

Тільки от експеримент рано чи пізно виходить з-під контролю – і баночка лайна розносить бактерії та віруси. А починається чума.

Добра справа

Леся Українка багато писала про «темряву» по-російськи. Приємно, що нащадки допомагають берегти пам'ять про землячку зі світлом.

Фото з архіву Ольги БОЙКО.

Ада Роговцева з донькою передали Лесиному музею генератор

Тепер в епіцентрі пам'яті про знамениту співвітчизницю тепло й світло, навіть коли росіяни дуже стараються, щоб в Україні запанувала темрява

Оксана КОВАЛЕНКО

Народна артистка України Ада Роговцева разом із донькою Катериною Степанковою допомогли придбати для Колодяжненського лі-

тературно-меморіального музею Лесі Українки генератор. Новиною похвалилася директорка установи Ольга Бойко. Вона розповіла, що в умовах аварійних відключень електроенергії

генератор та ще й дизельний обігрівач дуже допомагають підтримувати безперебійну роботу знакового на Волині музею. Пані Ольга пояснила, що альтернативне джерело електрики

«В умовах аварійних відключень електроенергії генератор та ще й дизельний обігрівач дуже допомагають підтримувати безперебійну роботу знакового на Волині музею.»

застосовують для підключення двох котлів, які опалюють літературне приміщення. Цю будівлю 40 із лишком років тому спорудили на місці так званого «Великого дому Косачів», першого будинку, збудованого Петром Косачем для родини.

Знаково, що до передачі генератора для волинського музею національної ваги доклали руку ще й директор львівського благодійного фонду «Підгорецький замок» Віктор Кушніренко та гендиректор Львівської національної галереї мистецтв імені Бориса Возницького Тарас Возняк. ■

Слово – зброя!**«Якщо душа запрагне високості, Мотуззям буднів душу не припнути...»**

У життєвому квітнику жінки-легенди газети «Волинь», заслуженої журналістки України Валентини Хмельовської (Штинько) пролісками розцвів життєрадісний ювілей. Завтрашній день цієї жінки-весни буде сонячним від побажань, які променяться любов'ю найрідніших людей, повагою, визнанням і вдячністю десятків тисяч читачів нашого видання

Шановна Валентино Сергіївно! Адресуємо Вам найтепліші вітання із сокровеним святом!

Це так гарно – бути Вашими друзями, шанувальниками Вашого таланту, натхнення, Вашого крилатого й змістовного поетичного слова.

Завжди згадуємо Вас як неймовірно світлу й доброзичливу колегу. Ви уміли легко й щиро подарувати гарний настрій рубрикою «Доброго дня вам, люди!». Ваше слово – то влучна зброя, коли треба було поборотися за честь і гідність простої людини й рідної України. А прочитавши поради ведучої «Квіткової підкови» Валентини Штинько, хотілося любити не лише квіти, а й долю, красу, життя!

Тож ми бажаємо Вам міцного-міцного здоров'я й радості! Знаємо, що й на заслуженому відпочинку Ви щодня здійснюєте свої прегарні мрії: допомагаєте людям мудрими порадами, навчаєте майбутніх журналістів, підкидаючи «свої думки у чужі голови», своєю творчістю додаєте перлин до скарбниці її величності Поезії, плекаєте домашній квітник, обдаровуєте найрідніших теплом Березині, турбуєтесь, як це допомогти нашим воїнам на передовій. Тож нехай здійсниться мрія про Перемогу, і над рідною Хмарною Долиною, Локачинщиною, Волинню і всією Україною ніколи не лунатимуть сирени тривоги!

А сьогодні нашим читачам пропонуємо поезію пані Валентини, яка, переконані, додасть крил і Вашій душі.

З ПОЕЗІЙ ВАЛЕНТИНИ ШТИНЬКО**Білий танець**

Скрипалю Товію Рівецю

Мені наснився дивний-дивний сон... Немовби я – одна з отих берізок Край шляху, що веде до Березані. Була пора ще дуже-дуже рання, Ще подем брів розхристаний туман Й зеленим врунам роздавав намиста. Було все так незвично і врочисто: Десь в піднебессі зазвучав орган, Йому озвалися акорди грому, Знов стало тихо-тихо... А по тому

Ти підійшов, вклонився і сказав: «Я хочу вас до танцю запросити, Ви згодні?»

– Так! Та тільки ж як?

Я ж дерево... Я маю корінь, Стан і крону, Не відаю я вашого закону. Я вмію тільки з вітром танцювати, Я навчена лиш плакати й чекати. Я тут назавжди, а танок – лиш мить... Та музика відплаче, відболить, І вас покличе ген ота дорога. А грім з небес – то нам пересторога: «Прокиньтесь! Схаменіться! Крок – і прірва...» ...З обіймів долі вже ніхто не вирве. Вже руки доторкнулись білих пліч І очі напилися вже із віч, Мов два барвінки, грішних і пречистих. І знов орган зарокотав врочисто, І я змахнула вітамі-руками, І сонце стрепенулося над нами, І полилась така сліпуча злива... Ми – танцювали! Я була щаслива... * * *

А сталося це диво навесні... Так довго я була галузкою німою, А ти узяв, до вуст приклав, І враз душа моя сопілкою озвалась... І кожен день я до людей Несу свої пісні неголосні. В них крила виростають на роздоллі. Грай, сопілкарю, грай, не замовкай, Бо лиш в твоїх руках Мелодія моєї долі! * * *

Твої долоні – язика багаття. Як в них зігрітися, щоб не згоріть дотла? Сміється доля над моїм сум'яттям: – Таж не буває без вогню тепла! * * *

«А совість стала на вратах» І пильно придивляється: Нема знайомих. Нема з ким привітатися. А вони все йдуть, і йдуть, і йдуть... * * *

Якщо душа запрагне високості, Мотуззям буднів душу не припнути.

«І кожен день я до людей Несу свої пісні неголосні. В них крила виростають на роздоллі...»

Фото із сайту volynlines.com.ua.

«Коли нестерпно болить тіло, З вуст виривається стогін. Коли до відчаю болить душа, Під серцем ворухатся вірші.»

Я прилечу до тебе не у гості. Не для спокуси, Боже! Для спокути! * * *

З останніх сил несуч свій хрест... Життя розмінано на строфи. Здавалось, йду на Єверест! А вийшла... вийшла до Голгофи. ■

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Фото з архіву коледжу.

Таку красу не можна не купити.

Директор коледжу Олег Жельчик узяв на себе відповідальність за навчальний процес і підтримку волонтерських центрів «Твори добро» та «В єдності сила».

У коледжі завжди кипить робота.

«Щоб допомогти воїнам на передовій, наші студенти навіть щосуботи ярмаркують на базарі»

Відколи в Україні почалася війна, колектив відокремленого структурного підрозділу «Горохівський фаховий коледж ЛНУП» допомагає Збройним силам України у протистоянні російським загарбникам. Другого дня вторгнення москалів на нашу землю всі до одного працівники навчального закладу об'єдналися у волонтерську організацію «Твори добро». Слідом за ними бій осоружному ворогу оголосив студентський волонтерський рух «У єдності сила». Об'єднання дорослих і юних – тепер єдиний і потужний фронт, що згуртував навколо себе і горохівчан, і жителів довколишніх громад. Його зброя – то щоденна праця, віра в Перемогу й мрії про життя в мирі. Домінантою при цьому викладачі й студенти на чолі з директором Олегом Жельчиком називають навчання

боях уже повномасштабної війни з росією. За словами координаторки волонтерського руху коледжу, викладачки економічних дисциплін Галини Гайди, у лавах ЗСУ виборюють Перемогу більше 70 вихованців навчального закладу з різних регіонів України. Не вагаючись, захищати Батьківщину пішли викладач коледжу Руслан Марчук, п'ятеро синів викладачів коледжу, троє чоловіків його працівниць. Дай, Боже, щоби всі-всі повернулися живими-здоровими!

«Наша молодь смілива й розумна. Вона знає, що після Перемоги їй потрібно буде відбудувати країну, сіяти зерно, ростити хліб!»

ДОПОМАГАТИ ПОЧИНАЛИ З... ВАРЕНИКІВ

Найпершими їх стали ліпити у своїх домівках горохівські господині. Ними на початку війни були «застелені» всі столи і в їдальні коледжу. Відра зі смакоту возили бусами в Луцьк й перезавантажували в автівки волонтерів, які їхали на передову.

Горохівчанам бійці щотижня адресують вдячність за вареники, салати, випічку й домашню консервацію... «А найбільше просять пирогів від горохівських господинь, і жінки несуть їх у коледж кожного дня. Печемо їх і в нашій їдальні», – розповідає Галина Гайда.

– Ми розуміли, що у найгарячіших місцях потрібними є сухпайки, тому спробували заробляти гроші на їх складові, – каже очільник закладу Олег Жельчик.

Свої чудові вироби з бісеру, вишивки, витинанки та найцінніші сувеніри волонтерські центри коледжу передали у Польщу, де у селі Соколове їх узялася реалізувати випускниця Наталія Скура. Відтак завдяки їй від жителів Підляського воєводства надійшло 7 бусів із 21 тонною гуманітарної допомоги, в тому числі з продуктами для сухпайків.

В американському штаті Міннесота виробів горохівських умільців на 2000 доларів зуміли реалізувати доньки Галини Гайди Наталія та Олена. Їх витратили

на дрон та термобілизну. За гроші з двох ярмарків купили ще один дрон, генератор, плащі, взуття та інші речі, без яких не обійтися на війні.

«ПЕРЕМОЖЕМО – Й БУДЕМО ТАК САМО ЗАВ'ЯТО ВІДБУДОВУВАТИ УКРАЇНУ»

Незважаючи на воєнний час, в коледжі з раннього ранку до пізнього вечора. Лише наборів із поживними продуктами волонтери центрів «Твори добро» і «В єдності сила» виготовили вже 2000. Їхня загальна вартість сягає 550000 гривень. Встигнути зробити багато сувенірів, спекти, наварити, наготувати всі, хто навчається і працює у коледжі, стараються до та після навчання, у вихідні й час канікул. До слова, «Твори добро» Україна визнала номінантом волонтерського руху 2022 року.

Продукти, готові смаколики та чудові вироби ручної роботи люди привозять із багатьох сіл довколишніх громад. Ними щосуботи студенти ярмаркують на ринку в Горохові. Люд охоче купує смачний і красивий товар. Багато хто безкорисливо пропонує гроші, знаючи, що їх буде витрачено на потреби ЗСУ, а як нагороду за жертвність вдячно приймає, скажімо, медівник, спечений Лесею Сидор із Угринова, чоловік якої віддав життя за Україну, чи оздобу, зроблену переселенкою, викладачкою Маріупольського університету Вікторією Івановою. Десятки імен господинь, умільців, жертводавців Олег Жельчик і Галина Гайда постійно і вдячно згадують на сторінці волонтерського центру «Твори добро» у Facebook. І завжди молитвою благословляють у дорогу із вантажами для воїнів волонтерів Юлію і Валерія Омельчуків, Валентину Маціюк, Руслана Брюховецького й волонтерів із центру «Щит», де координатором Віталій Гладун.

– Як вважаєте, чи багато студентів вступатиме цього року до Горохівського коледжу? Чи не стане війна на заваді бажанню юних здобувати освіту, – запитує у Олега Жельчика й Галини Гайди.

– Звісно, абітурієнтів буде багато. Наша молодь смілива й розумна. Вона знає, що після Перемоги їй потрібно буде відбудувати країну, сіяти зерно, ростити хліб! – вражає вірою в рідну країну відповідь істинних патріотів, освітян, українців. ■

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«З МОСКАЛЯМИ В НАС СВОЇ РАХУНКИ»

Війна рано заболіла колективу коледжу ще 12 грудня 2014 року. Цього дня Горохів зойкнув від звістки, що в АТО, за 25 кілометрів від Маріуполя, в бою з російською диверсійно-розвідувальною групою загинув випускник навчального закладу, 37-літній Ігор Сливка – боєць полку «Азов».

Восени 2015-го Горохівщина знову вмивалася сльозами, стрічаючи в труні старшого сапера інженерно-саперного взводу 43-го окремого мотопіхотного батальйону «Патріот» Сергія Феоктистова. 26 вересня 36-річний воїн підірвався на міні поблизу Новгородського в районі Дзержинська – Горлівки. Разом із Сергієвими рідними світлі спогади про цього свого випускника ревно береже й освітянсько-студентська родина.

Свого часу вона благословляла на гідну професійну дорогу й Олександра Коцюбинського, Павла Лазаревича, Віктора Вороняка. Йти нею довго героям не судилося. Загинули за Україну протягом року в

РЕКЛАМА

ІНКУБАТОР РЕАЛІЗОВУЄ

Добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:
— курчата (бройлер, іспанка, несучка);
— каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері веллі, пекінка);
— гусенята (легард, лінда);
— індичата БІГБ.

ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН ТА ПТИЦІ

готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, жом, ветаптечки.

- 067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила);
- 067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія);
- 067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше).

Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

ПП БУРМАКА Н.П.

Працюємо за попереднім записом. 25 лютого, 4, 11 березня

ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,

098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28

■ Пульс дня

Сидітиме за те, що спалив 14 гектарів лісу

Злочин 38-річний мешканець села Тойкут Ковельської громади вчинив ще 23 квітня 2020 року. Нещодавно йому винесли вирок

Олена КУЧМА

Чоловік з невідомих причин підпалив гілля та суху траву в урочищі Панському, яке межує з лісовим масивом Зарічанського лісництва. Вогонь поширився на дерева, захопивши понад 14 гектарів. Експерти встановили, що чоловік завдав збитків навколишньому середовищу на понад 600 тисяч гривень.

Окрім підпалу, його також судили за крадіжку мобільника із будинку в селі Заріччя Ковельського району.

Феміда призначила йому покарання у вигляді шести років позбавлення волі, вирок ще не набрав законної сили. ■

Хотів вкрати авто, але не зміг завести... і підпалив його

Інцидент трапився у Ковелі на вулиці Володимирській

Ірина ПРИХОДЬКО

18-річний місцевий житель пошкодив замок дверей автомобіля ВАЗ та проник до салону. Він спробував запустити двигун, а коли не вдалося – почав штовхати авто. Втім, машина набрала швидкості і влетіла в дерево. Тоді хлопець підпалив її й утік. Про подію поліцію повідомив власник легковика, 46-річний місцевий житель. Зловмиснику вже оголосили підозру. Наразі він під домашнім арештом. ■

Лікарня розрахувалася із підрядником, а ремонт ще й не починали

Тепер правоохоронці розслідують, чому медзаклад заплатив за ремонт укриття «авансом»

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

26 грудня 2022 року комунальне підприємство «Колківська районна лікарня» уклало договір про поточний ремонт укриття з приватним підприємцем Володимиром Ярмолюком. Усі роботи підрядник, згідно з договором, мав право виконати протягом 64 днів. Однак кошти йому заплатили наперед. Акти виконаних робіт підписали, а бізнесмен отримав 88 тисяч 540 гривень уже через два дні після укладення договору. Рекордною швидкістю ремонту зацікавилися правоохоронці вони оглянули укриття і з'ясували, що зазначені в угоді роботи не виконувались. ■

■ Тільки факти

У селі Сьомаки на Ковельщині браконьєри вбили козулю й намагалися втекти. Однак їх затримала лісова охорона. Винуватці мають компенсувати 32 тисячі гривень нанесених збитків.

В районі вулиці Брестської у Ковелі планують збудувати великий логістичний центр на земельній ділянці площею понад 34 гектари. Замовником є відділ містобудування та архітектури виконавчого комітету, а розробником – приватне підприємство «Ковелькомунпроект».

У Ковелі зійшов з колії потяг «Київ–Варшава». Пасажирський поїзд проїхав залізничний міст через Турію і приблизно через 200 метрів злетів із рейок. Локомотив вдалося швидко повернути на маршрут.

ЗАМОВТЕ РЕКЛАМУ:

0967731037, 0668247160

■ Редакційний щоденник**Вони воюють за право бити жінок і дітей**

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу редакторка відділу інформації газети «Волинь» **Ірина КРАВЧУК**

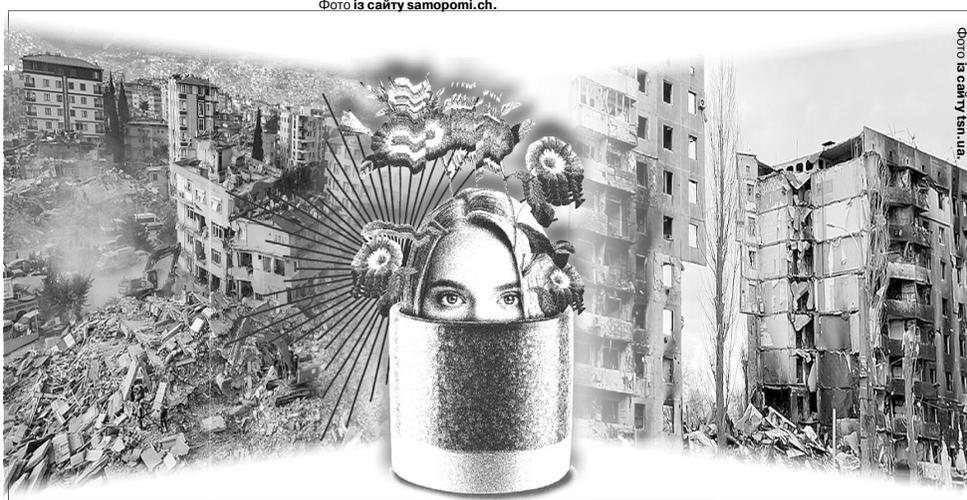

Фото із сайту samopomi.ch.

Фото із сайту kpi.ua.

Ми зіштовхуємося з негативним впливом навколишнього середовища, вчимося адаптуватися, долати страх, жити з іншими, щось створювати і руйнувати.

систематичні гострі конфлікти, неpravильне виховання дитини, домашнє насильство. До речі, в росії останнє явище ледь не офіційно визнали «духовними скрепами». «Сахраніть традиції», – так пояснюють депутати держави-агресора

«**Чимало батьків кадетів виступили на захист «наставника». Мовляв, таким чином він виховує у дітях мужність та стійкість.**»

скасування кримінальної відповідальності за побиття жінок і дітей. Шість років тому в рф ухвалили закон, згідно із яким, одноразові побої, нанесені близьким родичам, переходять до категорії адміністративних правопорушень. Видається, що більшість росіян цю ініціативу дуже підтримують. Нещодавно у Ставрополі

вчитель відшмагав батогами учня кадетської школи. Місцевий житель поділився в соцмережах знімком свого сина з великим слідом від нагайки на спині. «Педагога» відсторонили від роботи. Водночас чимало батьків кадетів виступили на захист «наставника». Мовляв, таким чином він виховує у дітях мужність та стійкість.

Потім тих покалічених юнаків заберуть у «другу армію світу». Якщо ж промивання мізків у школі та незліченної кількості пропаганди буде недостатньо, допоможуть представники знайомого нам московського патріархату. Нещодавно священник рпц виголосив промову перед рашистами, яких відправляли на війну.

«Бальшенство із вас завтра можуть умереть, но ви не далжны баятса. По ту сторону фронта – служители сатани. Ім не будет пощади. І бабушки, і салдати – зло. Пусть не дрогнет ваша рука, кагда бутете іх расстрелівать. С нами бог, за нами путін і расія! Амінь», – зазначив «православний батюшка». Цього ніколи не станеться, але

якби ця наволоч перемогла, то такі ж промови ми б слухали у наших українських храмах.

«ПЛАНЕТА НЕ ВИТРИМУЄ, ЦЕ АПОКАЛІПСИС...»

Поки російська орда намагається знищити в Україні якомога більше невинних людей, десятки тисяч громадян Туреччини і Сирії загинули від страшного стихійного лиха. І якщо біди сирійців не припиняються, то турки жили у відносно благополучній, мирній, хоч і не у зовсім демократичній країні. Втім, в один день, 6 лютого, біда зненацька увірвалася в життя мільйонів. На час написання матеріалу вже підтверджено понад 40 тисяч загиблих. І ця цифра продовжує зростати.

Відео, як рятувальники дістають постраждалих з-під завалів, облетіли весь світ. На одному з кадрів – плаче покалічене кількамісячне немовля, на іншому – брудний 5-річний хлопчик обіймає надзвичайника, ще на одному – українка, яка 4 дні просиділа під цементними плитами разом із маленьким сином.

«Багатоповерхівки розсипалися одна за одною, як картковий будинок», «судний день уже близько», «Земля нам мститись», «планета не витримує, це апокаліпсис», «якщо на одному кінці світу триває війна – на іншому почнеться хаос»... – такі коментарі залишали шоковані люди з усього світу. У такі моменти, як ніколи, розумієш ціну і крихкість життя. Хочеться, аби сталося диво й побачене виявилось страшним сном. На жаль, це наша реальність. Така, як є. На диво, навіть кризь темряву цієї трагедії пробиваються світлі промінці. Бо ж хіба можна втрачати надію, коли бачиш, як пєс-рятувальник із пораненими лапками знаходить людей під завалами.

Єдиний висновок, який я можу зробити з розповіді про цю трагедію: треба цінувати кожну мить, бо наступної може й не бути. ■

ХТО СКАЗАВ, ЩО КЛЕПКИ БРАКУЄ ТІЛЬКИ ПУТІНУ?

Психічні розлади у людей формуються з різних причин. Інколи це стається через вроджені аномалії, травми, інфекції, пухлини... Втім, медики також наголошують, що хворобу можуть викликати

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

● Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли (під розбір). Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю трактори Т-25, Т-40, МТЗ у будь-якому стані, можна на запчастини. Розгляну різні варіанти. Тел. 099 61 41 811.

● Куплю двигун-барабан, поворотний круг до фуражира, редуктори, вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий) і запчастини до нього, інші запчастини до вітчизняної картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебін різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебін різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебін різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), торфобрикет, пісок, щебін, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мініавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продається телиця в Луцькому (колись Ківерцівському) районі. Тел.: 050 51 09 180, 098 12 31 624.

● Куплю корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559, 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений додаток до диплома (серія KB № 21038136), виданий 14 червня 2002 р. Київським національним університетом імені Тараса Шевченка, Інститутом журналістики, на ім'я Мельничук Діана Андріївна, вважати недійсним.

● Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Музичук Юрій Володимирович, 16.02.1963 р. н., вважати недійсним.

■ Погода**Весна вже на порозі**

Найближчими днями на Волині метеорологи прогнозують сильні опади та значне підвищення температури. Подекуди вона сягне 9 градусів вище нуля! За народними прикметами, якщо в середині лютого прийдуть дощі, весна буде ранньою

Фото із сайту pletek.com.

3 градуси вище нуля.

26-го збережеться хмарна погода, ввечері йтиме мокрий сніг. Вітер західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – плюс 4, вдень – 9 градусів тепла.

У Рівному 24 лютого буде хмарно, у другій половині – сильний дощ. Температура повітря вночі – плюс 1, удень – плюс 5.

25-го весь день йтиме рясний дощ, який ввечері перейде у сніг. Температура повітря вночі – близько 0, вдень – 7 градусів вище нуля.

26-го протягом усього дня буде хмарно, у першій половині дня прогнозують дощ зі снігом. Температура повітря вночі – близько 0, удень – плюс 2. ■

За прогнозами українських синоптиків, 24 лютого вранці йтиме дрібний сніг, який у другій половині дня перейде в дощ. Вітер південно-західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – плюс 1, вдень – 5 градусів вище нуля. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1990-му – плюс 14,5, а найхолодніше – 1963-го – мінус 29,8 градуса.

25-го буде хмарно, у другій половині дня очікується дощ зі снігом. Вітер західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – плюс 2, вдень –

■ Тільки факти

Уряди 27 країн, включаючи господарку Олімпіади-2024 Францію, закликали Міжнародний олімпійський комітет усунути спортсменів із росії та білорусі від участі в іграх у Парижі.

росія планує «поглинути» білорусь до 2030 року. Про це йдеться в кремлівському документі від 2021-го, який опинився у журналістів американських та європейських ЗМІ. Там на 17 сторінках детально описані нібито плани рф щодо «підкорення білорусі та ліквідації її незалежності» та майбутні кроки для «встановлення повного контролю над політичною, економічною та військовою галузями білорусі».

Опозиційний кремль Олексій Навальний, який зараз перебуває за ґратами, закликав провести «демонтаж режиму путіна», повернутися до кордонів 1991 року, виплатити Україні репаратції, а також заявив, що не всім росіянам «притамана імперська свідомість». Раніше він казав, що Крим «не бутерброд», щоб його «повертати туди-сюди».

Самородки з народу

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Аматорки сцени бережуть традиції, якими багатий наш талановитий народ (фото зроблено в кімнаті-музеї «Приданок»).

«Приданки» з Полісся підкорюють серця і кришталевими голосами, і колоритними вишиванками!

Народний аматорський фольклорний колектив Будинку культури села Гута-Боровенська Камінь-Каширського району цими днями виборов диплом I ступеня у двотуровому міжнародному фестивалі-конкурсі творчих досягнень «Карнавал»

Катерина ЗУБЧУК

Фестиваль проходив у місті Одеса в онлайн-режимі, — розповіла директор Центру культури та дозвілля Камінь-Каширської міської ради Алла Глушук. — Така дистанційна участь має свої переваги, оскільки дає можливість нашим колективам брати участь у всіх творчих змаганнях, які викликають інтерес (щоб поїхати за межі району, області, потрібні значні кошти, бо треба оплатити дорогу, проживання). Перемігши в першому турі, «Приданки» були відібрані в другий і одержали високі оцінки, представивши на суд професійного журі гута-боровенську колядку «Ой на річці, на Ситниці».

До речі, у виконанні самодіяльних артистів села Гута-Боровенська є повстанські пісні. Крім того, вони долучилися до їх запису з вуст старожилів, аби встигнути це зробити, оскільки з роками, на жаль, усе менше людей, котрі жили в ті буремні часи.

Нагадаємо, що назва колективу «При-

Назва колективу «Приданки», про який не раз розповідала наша газета, від такої традиції: коли молоду віддавали заміж, то з нею мала бути скриня із різним добром (приданним), то з нею мала бути скриня із різним добром (приданним), яке наготувала дочці мати.

данки», про який не раз розповідала наша газета, від такої традиції: коли молоду віддавали заміж, то з нею мала бути скриня із різним добром (приданним), яке наготувала дочці мати. І от в одній зі своїх перших композицій аматори розробили таке дійство — викуп скрині нареченим. Як розповідала керівник «Приданок» Ганна Самко, коли дійшло до присвоєння колективу звання народного, то постало питання, як його назвати (багато років, ще за колгоспу, була хор-ланка, потім — гурт «Полісянка»). І ось тоді хтось сказав: «Ви ж справжні приданки — що ще шукати чи вигадувати?». Це був уже 2006 рік, коли гута-боровенська аматорка сцени удостоїлася почесного звання. Йшли до цього майже чверть віку. А вишиванки, в яких виступають сільські аматори сцени, могли б, без перебільшення, бути безцінними музейними експонатами. Адже сорочкам — 90, а то й більше літ. ■

Нехай смакує!

«Немає хати в Україні, в якій би не було вареників на Сирній неділі»

Фото із сайту etnoxata.com.ua.

Як і борщ, вареники — одна з національних страв нашої кухні.

...ІЗ СИРОМ НА ПАРУ

Інгредієнти: 250 мл сироватки або молока, 1 яйце, 2 скл. борошна (+трохи для припорошування стільниці), дрібка соди, 500 г сиру кисломолочного, цукор або сіль — за смаком, вершкове масло.

Приготування. Борошно просіяти, змішати з 0,5 ст. л. цукру, 0,5 ч. л. солі та содою. Влити молоко й замісити пружне тісто, поступово припорошуючи його борошном, поки воно перестане липнути до рук. Готове тісто загорнути в харчову плівку й покласти в холодному місці на 30 хвилин, це зробить його пластичним та пухким. Тим часом приготувати сирну начинку. Сир перетерти через сито, додати яйце, дрібку солі та цукор за смаком, добре вимішати.

Дістати тісто, сформувати з нього «ковбаски», порізати їх, розкачати варениці. На кожну по центру покласти начинку, з'єднати краї та защипати. Зліпліні вареники викласти на попередньо змащені вершковим маслом яруси пароварки та готувати протягом 10 хвилин. Потому скласти в макітру чи миску й полити розтопленим маслом. Подавати зі сметаною чи варенням.

«ТРОЯНДИ» З КАПУСТОЮ

Інгредієнти: для тіста — 3 скл. борошна, 1 скл. кислого молока, 0,5 ч. л. солі, 0,25 ч. л. соди; для начинки — 0,5 кг капусти, 1 морквина, 1 цибулина, 2 ст. л. олії, сіль до смаку.

Приготування. Ця страва на вигляд не схожа на вареники. Та й готувати її набагато простіше. А на столі такі вареники значно красивіші. Смакують вони із вареним чи печеним м'ясом.

Капусту нашаткувати, моркву потерти. Цибулю дрібно нарізати, спарувати, додати моркву й капусту, протушувати все разом і залишити, щоб схолонуло. З борошна, кислого молока з погашеною в ньому содою та солі замісити м'яке еластичне тісто. Тонко розкачати його, викласти начинку, згорнути рулетом, а тоді порізати шматочками по 4 см. Виставити в глибоку сковорідку на розріз, залити окропом більш ніж на половину висоти рулетиків. Підсолити, накрити кришкою і варити на середньому вогні близько 10 хвилин або запекти в духовці до готовності. ■

...З КАРТОПЛЕЮ Й СИРОМ

Інгредієнти: для тіста — 350 г борошна, 1 яйце, 125 мл води, сіль; для начинки — 700 г картоплі, 200 г сиру, 1 цибулина, 80 г смальцю, сметана, сіль, мелений чорний перець.

Приготування. Картоплю ретельно вимити, зварити «в кожухах», обчистити, пропустити через м'ясорубку разом із сиром, додати нарізану кубиками та обсмажену цибулю. Добре перемішати, додати сіль і мелений чорний перець.

Із борошна, солі, яйця і води замісити еластичне тісто, накрити рушничком і залишити на 30–40 хвилин. Із цієї начинки приготувати вареники, зварити в підсоленій воді, викинути шумівкою й посмажити. Подавати зі сметаною.

...З МАКОВОЮ НАЧИНКОЮ

Інгредієнти: для тіста — 2 скл. борошна (+для підсипання тіста), 1 скл. молока, 3 ст. л. олії, дрібка солі; для начинки — 250–300 г маку, 120 г цукру, 2 ст. л. меду (краще брати зацукрений), 3 ст. л. повидла.

Приготування. З теплого молока, борошна, соняшникової олії та солі замісити тісто, дати йому вистоятися близько 30 хвилин. Для начинки мак гарно промити та залити окропом. Через 30–40 секунд воду злити, а мак розтерти у ступці до однорідного стану, додавши цукор та мед. Зліплити вареники, зварити у киплячій воді. Подавати з компотом, узваром, соком або сиропом. А якщо заманеться таких вареничків під час посту, замініть у рецепті молоко на воду — і смакуйте на здоров'я!

Усміхніться!

У природі є три види істот, які за мінус 25°C ніколи не мерзнуть:

- 1) пінгвіни;
- 2) білі ведмеді;
- 3) дівчата у мініспідницях і без шапок.

Яка нафіль паляниця?! Нехай вчать: цвинтар, дзвіниця, в'язниця, шибениця.

Не розумію... Чому штани, в яких найкраще лежати на дивані, називаються спортивними?

ваються спортивними?

На якій цифрі втрат у росії почнуть розуміти, що війна — це пусті холодильники вдома і повні холодильники в моргах?

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби які робилися раніше безуспішні?

— **ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ** від фахівця який підкаже метод рішення при таких захворюваннях як:

- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопозроз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю

ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:

(098) 545 05 59, (066) 347 65 78.

Висновок ДСЄЕ України №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року. Не є лікарським засобом. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією.

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-ноva» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Освіти і культури
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Реклами
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Відповідальний секретар	Інформації	Приватних оголошень
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Листів і зв'язків із читачами
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олеся Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ЧАПКО Любов Вікторівна 78-38-94

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA8330529900026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695

Друк офсетний.

Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37, http://a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням.

Замовлення № 229.

■ Нескорені**Вони були першими. Це найважче**

Лютий 2014. Майдан

Десь в середині лютого, коли я пересувався між барикадами, мені подзвонив посол США і попросив про термінову зустріч

Юрій ЛУЦЕНКО, політик і державний діяч, колишній Генеральний прокурор України, ексміністр внутрішніх справ, воїн ЗСУ

У кімнаті Будинку профспілок зібралися послы G7. Після коротких реплік американський посол дуже офіційним тоном сказав: «Від імені уряду США та усіх присутніх ми просимо вас докласти усіх зусиль для збереження мирного характеру революції. Пропоную вам телефонну розмову з віцепрезидентом США паном Байденом».

У кімнаті з'явилися помічники із супутниковою антеною.

Ситуація була дивною, адже я не був офіційним лідером Майдану, не керував Радою Майдану чи сотниками. Тоді я часто жартував, що я – напівпровідник між вождями і майданівцями, який мав право матюками пояснювати настрої першим і обов'язок

Фотоколаж із сайту obozrevatel.com.

Вічна пам'ять Героям Небесної сотні!

«**Ви помиляєтеся, пане віцепрезидент. Це не тверді яйця януковича, це залізни руки путіна, який тримає за яйця януковича. Ми боремося не стільки з янеком, як із путіним.**»

по 100 разів на день пояснювати план дій другим.

Як завжди в складній ситуації, я віджартувався: «Ні, пане посол, я б хотів го-

ворити з Обамою».

Посол нахмурився і сказав, що пан президент дуже зайнятий.

Я ж усміхнувся: «Зрозуміло, авжеж.

■ Перемога кується і в тилу!**«Енергетичні банки» із приправою Любові**

«Але, чуєш, банку-то треба повернути...» – з таким побажанням нашим захисникам якомога швидше приїхати в рідні краї з Перемогою релігійна громада з Волині передала ЗСУ кілька сотень закруток

Олександр ЧЕРЕВКО, настоятель Свято-Миколаївського храму села Пульмо Ковельського району

«**367** енергетичних банок! І все це для наших захисників від парафіян Свято-Миколаївського храму села Пульмо.

Більш ніж 100 кг курятини, 13 кг гречки, 10 кг перлової крупи, квасоля, 9 автоклавів, велика віра та вміння наших господарів і господинь забезпечили надзвичайний результат.

Щиро дякую, мої дорогі, за ваш труд! Нехай Господь усіх нас благословить і дарує Мир!».

«Якщо симптоми голоду не зникають – відкрити ще одну!» – радять господині та господарі із Пульма.

«**Твоя енергетична банка». Склад: м'ясо курки, перлова крупа, спеції та трішечки Любові. Призначення: для втамування голоду і збільшення сил, щоб кожен воїн краще боровся за Перемогу!**»

А у вашій громаді виготовляють такі «Енергетичні банки»? Повідомляйте нам у редакцію «Волині»: 0668247160 або 0967731037.

● Увага, конкурс!**Зашифрували за Деном Брауном... Тараса Шевченка!**

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз). Он як ми це зробили під час першого туру.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-1» (2023)

Наш цьогорічний конкурс розпочнемо із гри в шифрування. Вам треба розгадати запитання, яке відоме кожному з нас із дитинства – лише останнє слово в ньому ми поставили першим. Тож уважно гляньте на букви: це не абракадабра – всі літери розміщені послідовно, просто ви маєте підібрати ключ цього ланцюга і змінити їх на інші букви (схожий прийом шифровки описав в одному з ранніх сво-

їх творів автор найпродаванішого роману усіх часів):

ОБКНІМІЩЕ / ЪП / ОБ / ТГІУ?

А відповідь на розшифроване запитання співзвучна із назвою знаменитої для українців ліричної комедії, «батька» якої ми сьогодні і заховали.

Чий портрет знаходиться у гранатобузі?

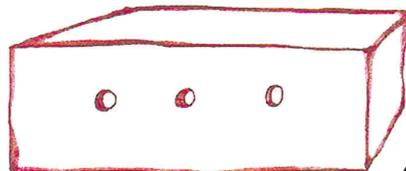
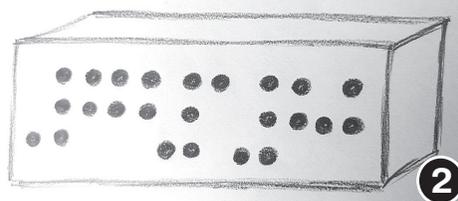
Одразу коротко описуємо пошук відповіді. Для розшифрування треба було замінити кожному літеру на її сусідку-попередницю в алфавіті: «О» на «Н», «Б» на «А» і т.д. (цей метод ми запозичили в книзі «Цифрова фортеця» (1998) Дена Брауна, його «Код да Вінчі» – один із найпопулярніших детективів сучасності) – вийде всім відоме запитання з дитинства: «**Наймиліше що на світі?**» Одразу згадуємо відповідь із народної казки «Мудра дівчина» – «Сон». Саме таку назву і має знаменита лірична комедія нашого великого Кобзаря. Тобто, в гранатобузі ми заховали портрет **Тараса Шевченка.**

Зрозуміли? Тому хутчіш приєднуйтеся до нашої вікторини! **Умови конкурсу такі:** ви маєте відгадати, що чиого заховав Грицько Гарбуз у нашому

гранатобузі. **За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.** Хто здобуде найбільше балів протягом **45 турів** – той і стане переможцем «Гранатобуза із секретом-2023» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок **здобутий 1 бал = 100 гривень.**

Хто став переможцем 1-го туру – читайте на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-3» (2023)

І сьогодні ми вам пропонуємо запитання із фотоколажем. При цьому знову поєднали героїв відомих творів. Скажемо так: товариш захованого на рисунку 1

персонажа набагато сміливіший за нього. Про їхній подвиг ви знаєте із дитинства. Якщо розшифруєте отих друзів, вийдете і на дерево, яке несподівано укріпило їхню перемогу над тими, ким нас усіх лякають. Саме цю рослину ми сьогодні і заховали в гранатобузі. Асоціативний ряд слів, пов'язаних із персонажами запитання: голова, очі, серце, вогонь, Тамбов, ополонка, каша, батько, чоловіча сила, син... **Що за дерево знаходиться у гранатобузі?**

Слово-відповідь треба надіслати до 2 березня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 093 381 32 45, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

А історії, як шукали відповідь (що вразило, які були труднощі, хто допоміг розгадати), надсилайте на електронну адресу gryczgarbuz@gmail.com або просто лишайте в коментарях під запитанням на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог!

